

ΓΙΑ ΣΑΣ ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ

Η ΜΟΔΑ

—Αφάνταστες οι ιδιοτροπίες της μόδας, κυρίες μου. Τελευταία, ο οίκος Αρλούμπ, στο Παρίσι, ελάνθασε γι'α την πλάξ, μαγιό από δέρμα τράγου, αξύριστο. Ένωείται ότι για συμπλήρωση του μοντέρνου μαγιό, οι λούμενες δένουν και ένα κατσικουόδονο στο λαιμό τους.

—Τρέ σικ είναι τα έρετεινά «σόντς» της πλάξ. Γίνονται συνήθως από παλιές στρατιωτικές κουβέρτες, για να έχουν—κουλέρ μιλιταίρ—που είναι τόσο της μόδας. Είς την λουτρόπολη της Όστάνδης, η βαρώνη ντύ Στράβ. Όλεμ, ενεφανίσθη με ένα περιεργό «σόντ» κατασκευασμένο απόλυτως από πατημένους παστέμους. Το «σόντ» αυτό έ-γαρκετηρήθη ως θαύμα ρασπτικής ύπο-μωσης.

—Εφέτος θα φορεθούν πολύ, θερινά κα-πελλάκια από σακκούλες γιαουρτιού. Ένω-εύεται ότι γι' αυτά τα τρέξ—άν—βόγκ κα-πελλάκια, απαιτείται ειδικό κτένισμα, με ά-φθονη χρησιμοποίηση ψαρόκολλας, αντί μπριγιαντίνης. Ένα κόκκαλο από μπυστάκι άρνιού του γάλακτος, περασμένο στα μαλ-λιά με γαρί, αντίκαθιστά πλέον τις πατρο-παράδοτες αψιδάτες κτένες.

H NTEMI — MONTAIN

Ερωταποκρίσεις

—Ποιές όμολογίες πιστεύετε περισσό-τερο ;
—Τις όμολογίες... της Έθνικης Τραπεζής.

—Πώς μαλακώνεται η καρδιά της γυναι-κάς ;
—Με τη σκληρότερη πέτρα... το διαμάντι !

—Ποιά είναι η γλυκύτερη λέξις ;
—Ζάχαρι !

—Γιατί εδόθηκε το πνεύμα στους ανθρω-πους ;
—Για να σκεπάζουν την κουταμάρα τους !

—Με τι μοιάζει η γυναικεία ηλικία ;
—Μ' ένα ρολόι που πηγαίνει πίσω !

—Τι είναι η φιλαρέσκεια ;
—Η επιθυμία ν' αρέση κανείς χωρίς να έχη σκοπό ν' αγαπηθί !

—Γιατί επλάσθηκαν τα γέλια ;
—Για να κρύβουν τα γαλασμένα δόντια !

—Δύο και δύο πόσα κάνουν ;
—Εάν είναι μάτια, κάνουν έναν έρωτα !

Τρεις συμβουλές την εβδομάδα

—Τον άνδρα που σας αγαπά, μην τον άπο-γοτεύετε. Άπλωσε, μονάχα, όταν περνά έρω-τευμένους κάτω από το παράθυρό σας, ρίξτε του μια γλάστρα στο κεφάλι !...
ΝΑΠΟΛΕΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ

—Μην τρώτε ποτέ τα νύχια σας με τα δόν-τια. Έτσι αρχίζει κανείς και σιγά—σιγά συνηθίζοντας, γίνεται άνθρωπος άφ-αντος.
ΣΑΡΡΑ ΜΠΕΡΝΑΡ

—Μόνον τα ζώα δεν έρωτεύονται. Γι' αυτό φροντίστε να μην έρωτεύητε ποτέ.
ΑΒΔΟΥΛ ΧΑΜΙΤ

Εξοπλισμοί

Τα κράτη εξοπλίζονται. Αυτό είναι γνωστόν ! Γι' αυτό λοιπόν κυρίες μου, μου φαίνεται αστόν. Και μεις να εξοπλιζόμεθα, και μεις, καλού—κακού. Πρό του κινδύνου του ανδρικού...
Θά σας προτείνω σύστημα, σπουδαίο και θαυμάσιον. Το πώς μπορεί το σπίτι μας να γίνει όπλοστάσιον. Άφ'ού θα κατορθώσωμε, ο άντρας μας εν πρώτοις. Να είναι μια όσημαντος, να πούμε, μειονότης !

Στον κόσμο, εργοστάσια βιομηχανικά Μπορούν εύθως να γίνονται, με μιάς—πολεμικά. Έτσι και τώρα. Κάθε μιά, θα πρέπει να φροντίζη. Πώς άρα γι' το σπίτι της, κύριος φρουρείν γίνεται. Πού να μπει σε μια στιγμή και να την εξοπλίζη. «Όστε στην καθ' έπιθεσι σύζυγος της, ν' αμύνεται. Όλα τα σκευη του σπιτιού, όλα τα σκευη, όλα Μπορούν να πάρουν κάλλιστα, δυνασσίαν άλλη. Οι γλάστρες, έτσι φέρ' ειπείν, άς είναι, γλαστροβόλα. Πού να μπορούν να σπάσουν συζύγου το κεφάλι... Άλλ' αν προλάβει ο έγθρος και άνεβεί τη σκάλα. Και, γλαστροβόλα προς στιγμήν, έμεις δεν έχομε άλλα. Εύθως δυστυριώνεθα εις την τραπεζαρία.

Με τον κρυφόν μας δόλον
«Ότι θα παρατάξωμε και μια διμοιρία. Άπλωσε... καρεκλοβόλον !... Έάν τυγχόν ο σύζυγος νικήσει και εκεί. Με μια υποχώρησι, μάλλον στρατηγική. Άμέσως καταφεύγωμε στην κάμαρά μας μέσα. Πού πρέπει να γ'η άθρονα τα της άμυνας μέσα. Επί της τουαλέτας μας, τα γύμνα—δυό μουκάλια. Μπορούν νομίζω, κάλλιστα ν' ανοίξουν κεφάλια. Άρκει να χειριζόμεθα έμεις, γεμάτες γόλον. Το χέρι μας όρμητικά, ως παμπουκαλοβόλον !... Είν' η παντούφλα έπειτα. Πολύ σπουδαίον πράγμα. Μά μια μονάχα δεν άρκει. Χρειάζεται ένα τάγμα. Πού σε μια μάχη άσφαλώς θα παίζη κάποιον ρόλον !

Τάγμα παντοφλοβόλον !
Όχι παντοφλα μάλακ' άπλωσε και βελουδένια. Θέτε παντούφλες ειδικές. Παντούφλες που γ'ουν πέταλα, να πούμε, σιδερένια. Πού αν πρελάβει ο σύζυγος και φάει μερικές. «Η έστω μόνον μιά, Νά έχη άνεξίτηλα, στα μούτρα του, σημεία !... Άν νικήσωμε και εκεί, δεν κάνομε ειρήνη... Καθόλου !... Όχυρώνόμεθα μέσα εις την κουζίνα. Είναι το καταφύγιον που έχομε εν άμύνη. Κι' αν το προσβάλη ο σύζυγος, θα την περάση φίνα !... Έκεί έπιστρατεύομε όλα τα σκευη... όλα... Πιστοβουλίδες μερικές και καταστροβόλα. Κι' αν μάς νικήση πιά κι' εκεί... Τρίς ρεού !... μά τι να γίνη ! Άρχίζομε τα δάκρυα και... κλείνομε ειρήνη.
H ΣΟΥΦΑΖΕΤΤΑ

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ

Αισθηματική αλληλογραφία

Κύριον Χ.Ψ., ένταύθα. Σελήροτα-το το πόθημά σας άγαπώ με, άλλα χρειάζεται λίγη ύποκρινη. Άγχι η άπιστη σας εγκατέλειψε με πέντε παιδιά, έκ των οποίων τα δύο δίδου-μα και θρέψη. Τι να γίνη ; παιδιά σας είναι, θα τα αναθρέψετε έσείς. Όσον άφορά το θέλημα των θεο-φών, μην έμπιστευθήτε σε παραάν-να. Προσπάθηστε να νά θηλάσετε υιόν σας, Κι' έθ' αναπαύετε. Κύριον Δ., Βόλον. Μου γράφετε ότι είπατε νέος μόλις 48 έτών και όν έχετε γνωρίσει άνην γυναικα. Πολύ διάβασθε γι' αυτό. Τι σας έ-πιασε ; Άφήστε να περάσουν λίγο τα χρόνια, και μοι ξαναγράφετε... από τον άλλο κόσμο.

Άπελπισμένον Κορσόν, Άντικύ-θηρα... Έτσι είναι δυνατός, φίλε μου. Οι γυναίκες είναι σκληρές ά-πέναντί μας. Σας συμβουλεύω, γι' αυτήν που την κυτάξετε τόσο και δεν σας θέλει, να της κάμει μάγια. Προμηθεύετε μια φωτογραφία της, την όποιαν να περάσετε από σφάντα κήματα. Ύστερα να σφάζετε με μαν-ρομάνιο μαχαίρι ένα πετεινό που να έγεννήθηκε εις το Διδυμότειον από άσχη κόττα με τρία παύρα

φτερά, και με το αίμα του πετεινού, άφου το άφήσετε επί έντά μήνες εις το φεγγάρι, έντος γαδιάς εις την όποιαν να έφαγε, γινούβεται μονο-γενής υιός γυναικός που να έχη μέ-νη χίρα τέσσαρες φορές, να ραντί-σετε την φωτογραφία, δεκατρείς φο-ρές, λέγοντας συγχρόνως το εξής : Άμια πετεινού σου δίνω ! Και δικός σου θέ να γίνω. Άπό θα το πήτε παραγα έπτά φορές, φροντίζετε κλέματά. Άφο-ρός πολέμου. «Η άπιστη θα γίνη δική σας άμέσως. Είναι ένα μ' ένα ! Νεφόν σήραγκοτάχον. Θήβας. Δεν τρέπει να άπογοτεύεσθε με την άφρατα σας γεγνοπούλα. Άν σας πειράζει πολύ κάθε φορά που θγαί-νετε στο παράθυρο, και αν είπατε ά-προσάτευστο τελείως, να καταφύ-γετε στην άστυνομία. Τι διάβολο. Δεν θα κάνουν ότι θέλουν οι γυναι-κές έπειδή θρίσκον άνδρες, δυνα-τισμένους υπάδεις, χωρίς καμμία προσοσσία. Άν ή τιμή σας διατρέ-χει κίνδυνον, σας συμβουλεύω να μπήτε σ' ένα μισοί και να μην όγχητε παρά άφου ένηρκιωθήτε.
Ο ΝΤΙΑΝΟΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΟΝΗΣ

Η ΥΠΕΡΤΡΙΧΩΣΙΣ

—Ένα άπο τα γυναικεία βάσανα, είναι άναμφισβήτητα η υπερτριχώσις. Άν έξαι-ρέσωμε το έλαφρό μουστακάκι, που πολλές γυναικες φέρουν εις το άνω χείλος, θα έχω-με ν' άντιμετωπίσωμε άπειρες δυστυγιμέ-νες ύπάρξεις που μια έξαιρετική τριχοφυία τις έκαμε να έχουν τριγωνά μπράτσα σόν πόδια άκούδως.

—Δεν είναι δύσκολη η θερμοπεία του κα-κού, άρκει να γίνηται με κάποια προσοχή. Άνάβομε κάρβουνα και παίρνοντας ένα ά-νομένο κάρβουνο με το ένα χέρι, κανόμε έ-να γερό μασσάζ, εις τα τριγωνά μπράτσα. Βέβαια είναι λιγάκι όδυνηρό, άλλα μπρος στα κάλλη, τί είναι ο πόνος ;

—Άλλη μέθοδος πολύ άποτελεσματική είναι η μηχανή του κρέατος. Αυτή θέλει λι-γη έπιδεξιότητα. Άν μπορέσετε να περάσε-τε άπό τη μηχανή που κάνει τον κυμά, το τριγωνά σας μπράτσο, σε λίγο, δεν θα φαί-νονται πλέον οι τρίχες, γιατί θα έχουν πολ-τοποιηθεί μαζί με το χέρι σας !

—Το έλαφρό μουστακάκι άφήστε το. Εί-ναι τόσο χαριτωμένο και αν μάλλιστα το πε-ριποιείσθε με μαντέκα και μουστοκοδέη, ή το κόψετε ταγκό, σας δίνει ένα ύφος τούτ-α... φαί ανδρικό.

Γράγματα που είναι αδύνατον να γίνουν

—Οι τοίχοι έχον αυτά !... και όμως είναι αδύνατον να τους τα κόψετε !
—Το παπούτσι έχει γλώσσα... και όμως εί-ναι αδύνατον να ζητήση ένας γιατρός να την εξέταση !

—Η κανάτα έχει χέρι...και όμως είναι ά-δύνατον να του βρήτε ένα γάντι !
—Η φάρβα έχει λάκκον... και όμως είναι αδύνατον να τον σκεπάζη ένας όδοστρωτή-ρας !

—Ο όφθαλμός έχει κόρην... η όποια είναι αδύνατον να παντρευθί !
—Οι καρέκλες έχον πόδια... και όμως εί-ναι αδύνατον να φορέσουν παντόφλες.
—Υπάρχουν ματιές που σφάζουν...και ό-μως είναι αδύνατον να πάνε φυλακή !

Από τα παιδιά

ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΚΑΜΑΡΙΕΡΕΣ

—Άν φοβάσθε τόσο πολύ την πυρκαϊά, κυρία, γιατί δεν κάνετε αυτό που κάνω εγώ ;
—Και τί κάνεις έσύ ;
—Παίρνω κάθε βράδυ στην κάμαρά μου ένα πυροσβέστη !

□ □ □
Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

—Λοιπόν Νίτσα, πόσων έτών με κάνεις ;
—Να σου πώ την αλήθεια ;
—Ναι...
—Μιά !... Δεν στη λέω. Σέ ξέρω... θα γί-νhes έξω φρενών !...
□ □ □

ΚΟΚΚΕΤΑΡΙΑ

—Μάλιστα έγω δύο έραστάς. Έναν μελα-χροινό και έναν ξανθόν...
—Γιατί αυτή η διάκρισις ;
—Για να βγαίνω κάθε φορά περίπατο με όποιον ταιριάζει στην τουαλέτα μου !
□ □ □

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΑ

—Βλέπετε αυτόν τον άνθρωπο εκεί κάτω ; Μ' έχει καταστρέψει. Έξ αίτίας του έχασα δύο έκατομύρια.
—Πώς αυτό ;
—Είναι ο γιατρός που έσωσε τον θεό μου όταν ήταν έτοιμοθάνατος !

Το σημερινό τεύχος της

«ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

είναι αφιερωμένο στην προ-σπάθεια

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

για την δημιουργία

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ

Φροντίστε για την διάδοσι της

«ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Είναι το μόνο εβδομαδιαίο γυναικείο περιοδικό στον τόπο μας.

ΣΕΛΙΔΕΣ 24

— Δραχμαί 3 —

Η ΗΧΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

3

ΙΟΥΝΙΟΥ 1938

Γραφεία: Πατησίων 8

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 81

Τυπογραφεία: Παλαμίδου 4

Συνδρομιαί:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Έτησια Δραχ. 150

Εξωτερικοί: Έτησια 80

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 10

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Άλλα 3

Εξωτερικοί: Άλλα 3

ΣΥΖΥΓΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ

— 'Η Πεμπρενέλλα συχαίνεται

τά χοντρόλογα

ΕΝΩ Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ.

ΜΕΣΑ στο σαλόνι που διαβάω κά-
νι την εμφάνισή της η μπεμπρέκα
«αδελφή» και κουνιστή. Τό
καπέλλο της κρέμεται πίσω στην
πλάτη κρατημένο από το λαστιχάκι
το παλτουδάκι της εινε ανοιχτό, αφήνον-
τας να φαίνεται το άθισμένο φουστάνι της.
Τι κομικό εινε το ύφος της μεγάλης κυ-
ρίας στο προσωπάκι αυτό των τριών ετών,
δεν περιγράφεται.

— Λοιπόν, μπεμπρέκα, τί τρέχει;
— Αφίνει δυο το κομμάτι της να πέση στην
πολυθρόνα, όπως ακριβώς κάνει η μητέρα
της.
— Πήγα με τη μαμά στα καμπασιόμα-
τα και άργησα και έπρεπε να τρέχωμε.
Στέκεται για μία στιγμή κι ύστερα κυτ-
τάζοντας με με την άκρη των ματιών της,
πετά την φράση:
— Έσκασα να πάρη ο διάβολος!

Κάνω πως δεν πρόσεξα και τί ειναι και
δεν δείχνω ούτε έκπληξη, ούτε γέλιο, ούτε
την μαλλώνω, γιατί αυτό θα έβλεπα για
να περάση μία για πάντα ο «διάβολος» στο
λεξιλόγιό της κόρης μου.
— Όταν επανέλθω στην Πεμπρενέλλα τις
πλοσές εκφράσεις της μικρής, δεν τις
βρήκε τόσο άστειες, όσο έγω.

— Δεν εκπλήττομαι να σου πω καθόλου.
Ποτέ σου δεν προσέχεις τί λες μπροστά
στο παιδί αυτό... Έγώ από μέρος μου
έχω προσέξει πως ανέκαθεν μεταχειρίζε-
σαι εκφράσεις παραμελημένες και λαϊκές,
που για μένα βέβαια δεν ειναν σημασία.
— Τώρα όμως τα πράγματα άλλαξαν. Τώρα
έχωμε συστηματική παρακολούθηση και
καταγραφή των πράξεων και των λόγων
από μια μικρή καταδότηρα που γυρεύ-
ει να λαμπαρίει ν' αρπάξη λέξεις και να
πλουτίση το λεξιλόγιό της.

— Θαρρείς και τα παιδιά άγαπούν ιδι-
αιτέρως τις λέξεις που δεν μπορούν να
πουν... Περνάει κάποιος δυο άρες για να τους
μυθή πως αυτό εδώ λέγεται πόρτα και
πέντε λεπτά αργότερα το ξεχνούν. Μόλις
δμως σου ξεβύλη μπροστά τους καμιά
χοντρολέξη, την εντυπώνονται και στην
σερβίλουν στην δεδομένη περίπτωση κατά
τρόπον εκπληκτικό!

— Ένας λόγος περισσότερο για να προ-
σέχεις τί λές!

Δεν έχω να προσθήω τίποτα, γιατί ειναι
ή αλήθεια πως το λεξιλόγιό μου δεν ειναι
καθόλου ακαδημαϊκό και συχνά προσβάλ-
λει την Πεμπρενέλλα. Σ' αυτήν μέσα άρ-
γοιότατα ένας καθαρουργισμός παλη-
δι και πολλές φορές διασκεδάω να της
τον έχω.

Η Πεμπρενέλλα ειναι από τους ανθρω-
πους που εκφράζονται με λεπτότητα, χα-
ρικό χοντρόλογα, σ' ένα στυλ δν όχι ποιη-
τικό, τουλάχιστον άρμονικό.
Τό βράδυ, καθώς η μπεμπρέκα χτυπά-
ται με μικρές κραυγές χαράς μέσα στο
μπάνιο, σπάει τον κύριο της, ο οποίος ε-
πιπλέει στις σασπουνάδες. Η Πεμπρενέλλα
φοβάται κρίσι απελπισίας, η μικρή όμως
δεν τ' άχνει.

Αλλά συμβαίνουν και ειναι τούς Παρι-
σιούς, μαουλά... Εινε πράγματα που τ' ά-
γράφει κανείς στα παλιά του τα παπού-
τσι... Όσο!

ΛΟΥΙΣΙΕΝ ΦΡΑΝΣΟΥΑ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

Ξέρω πως κάποτε θάρβω

και θα σου πω:

«Είμαι έτοιμη όλα να τ' άπαρνθώ!».

Ξέρω πως πρέπει νόρμω σαν τούς τελευταίους τούς φτωχούς,

στα χέρια μου ούτε κόκκο και κρατό άπ' της γής τούς θησαυρούς.

Τά γήινα στολίδια μου τ' άγαπάς, ο πόσο!

Τά κράττας τόσο καιρό επάνω στην καρδιά μου,

που έπληραν τη θερμότητά μου,

κι' έγιναν με το σώμα μου ένα;

Ότιμένα!

Δεν μπορώ να τ' άπετάξω

δίχως από τον πόνο να σπαράξω.

Χωρίς ή σάρκα μου να ριξή μία άγρια κραυγή

μέσ' στην Αλυσιότητα, το αιώνιο της «Γιατί!».

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

— 'Η αδέλφωσις

των Βαλκανικῶν

Έν πρώτοις δὲν ἤξερω πὸς νὰ ὀνομάσω
αὐτὸ ποὺ πρὸκειται νὰ περιγράψω. Ὁ λόγος
τοῦ— κ. Ἀριστοῦδης Βενιαμίνης, ἐπιθε-
ωρητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος
— ποὺ τὸ παρουσιάζει ὡς «μεντέλιαν». Εἶνε
ὅμως ἀπὸ κρυστάλλιν. Ἡμεροεῖ νὰ πῇ κανεὶς
«κρυστάλλιν μεντέλιαν»; Ὁποιοῦδήποτε τ'
ἀντικείμενον αὐτὰ εἰς τὸ ἐμπόριον τὰ λέγον
medailles.

Εἶνε λοιπὸν ἀπὸ κρυστάλλιν καὶ παρουσιάζει
τὴν ἀδελφωσὶν τῶν λαῶν ποὺ ἐξοῦσαν εἰς
τὴν Τουρλίαν ἐπὶ συντακτικῶν καθεστῶτων.
Εἰς τὸ πρῶτον ἐπέκειντο: ἕνας Ἕλληνας ἐπίσκο-
πος μετὰ τὴν λειτουργίαν ἀρχιερατικὴν τοῦ πε-
ριβολοῦ καὶ τὴν μίτραν εἰς τὸ κεφάλι, ἕνας
Ἕλληνας φουταναλλοφάνης, ἕνας Τούρκος
στρατιωτικὸς μετὰ τὴν ἐκστράτειαν ἐπὶ τοῦ
ἀφέν καὶ τὸν ἄλλον, τὸν ὅποιον τὰς ἐθνικῶν
ἐπὶ τῆς ἡμετέρας νὰ καθορίσῃ, κατόπιν ἕνα
κοινὸν ἀφέντα εἰς τὸ ὑψηλότερον τοῦ μέρους
τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἡμισφαιρίαν, σὺν ἀναγ-
λασμένους δὲ ἑκατέρωθεν τοῦ μέρους τὸν
σταυρὸν καὶ τὴν Ἡμισφαιρίαν. Εἰς τὸ δῶδεκα
φράνεται μία πύλος—δύο κούρτες. Εἰς τὸ
ἐπάνω μέρος εἶνε γραμμένη μετὰ καλλιγραφί-
αν κυκλικήν, εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν, ἡ
φράσις: «Δι' ὅλους δικαιοῦσιν ἰσὰς». Εἰς τὸ
κάτω μέρος, γαλλιστὶ ἐπίσης, μετὰ μικροῦ
γράμματος: «Ἡ Ἑνωσις κινεῖ τὴν ἰστένην». Σὲ
μὴ γυναικὶ δὲ ὄνομα Α. R. Rache, τοῦ κα-
ρῶτος προσηγορίας, χρονολογία δὲν ἀνάγει
παραμυθίαν ποτε.

Ἀπὸ ποῦ ὅμως νὰ χρονολογήται ἡ ἀναπα-
ράσις αὐτῆς τῆς Βαλκανικῆς καὶ ἰδιαιτά
τῆς ἑλληνοτουρκικῆς ἀδελφώσεως;
Τὸ 1808 ὁ Σουλτάνος Μαχμούδ, ἐλθὼν ἐπὶ
τὴν ἐκστράτειαν εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἀνατολήν
τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Ἀπὸ τῆς ἐνδημίας
λοιπὸν προσηγορίας εἶνε μεταγενέστερα τοῦ
1808.

Προσάδειαι συνεννοήσεως καὶ ἀδελφώσεως
τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων γυναικὶ τὰς
Βαλκανικὰς εἶνε γνωστὰ ἄριστα.
Ἐκείνη τῆς τοῦ Ρήμα (ἀποκατανομήσας εἰς
Ρωμιοὺς, Τούρκους, Ἀλβανικοὺς καὶ καλὴν
καὶ Ὀλμύκων σταυροῦσιν... Τούρκων καὶ
Γραικοῦ καὶ... γενεῖται ἕνα κομμάτι) ἀνάγει
καὶ ἄλλη ποὺ ὀρεῖται εἰς τὰς ἀντιλήψεις αἰ
ἀποκατανομήσας μετὰ τὸν Κομμάτιον πόλε-
μον καὶ κατόπιν τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων
τοῦ 1856. Τότε ὁ Σουλτάνος Ἀβδὺλ Μετζήδ
δι' ἀποκατανομήσας διατάγματα (Χάτι Χου-
μάν) προσέφερεν μεταρρυθμίσεις ὅπως
μέγιστος ἰσοπεδώσει. Ἀπὸ εἶνε γνωστὰ ὅτι
τὸ ὄνομα Τανζίμ καὶ Τανζίμ (ἡμετέρας
μεταρρυθμίσεις).

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἱστορικὸν Ἀρχεῖον Χα-
νιόν ἀνάγει σημαία τῆς ἀναστροφῆς τῶν
Μαυροβούνων (1843) ἑξοῦσαν αὐτοὺς ἐπὶ
μέσῳ δύο κινῶν, εἰς τὴν γυναικὶ δὲ ἀπὸ
καὶ Σταυρὸν. (Ἰδε «Ἔθνος» 22/12/37 ἀνα-
πάντως τὸν συντάκτην Σαμὶ, Σαμ.) Ἡ
ἀναστροφὴ τῶν Μαυροβούνων ἐγένετο ἀπὸ Κρί-
της Χριστιανικῆς καὶ Τούρκου ἀδελφώσεως.
Ἡ σημαία αὐτῆς τῶν Μαυροβούνων θυμίζει τὴν
σημαία τῆς ἐπὶ κρυστάλλιν ἀποκατανομήσας
διὰ τὴν ἀποκατανομήσας ἡ δὲ αὐτῆς εἶνε
τὰ ἑλληνικὰ καὶ τουρκικὰ συμβόλα ἐνωμένη.
Ἰσως ἐπὶ ἐνωμένης μίας τῶν ἀποκατανομήσας
τῶν ἐνεπεσόντων ὁ Γάλλος καλλιτέχνης τῆς
συνθεσὶς τοῦ καὶ νὰ τὴν ἀπαθανάτισεν ἐπὶ
τῆς κρυστάλλιν. Ὑπάρχει καλὴ προσηγορία
καλὴν. Ἐκεῖνο ποὺ τότε ἐπονομαζόμετο τὸ
τραγοῦδι καὶ μετὰ αὐτὸ εἶνε γίνετο σημε-
ριον εὐτυχῆς πραγματικότητος.

Β. ΒΕΚΙΑΡΕΛΛΗΣ

ΠΟΙ

ΑΠΟ ΘΑΛΗ ΤΟΝ ΚΟΙΜΟ

Σχολή... συζύγων

Ἰδρὸν τελευταίως εἰς τὴν Γερμανίαν μία
φασματικὴ Σχολὴ ζυγίων. Εἰς τὴν Σχολὴν
αὐτὴν δὲ γίνονται δεκτοὶ αἱ ὄντως δεδω-
μένοι, αἱ ὅσες εἶναι 100 % ἀρεταί. Ἡ
φασματικὴ διαφέρει μόνον ἐξ ἐξωτερικῶν καὶ οὐ-
δὲν εἶναι ἐνδογενὴς εἰς τὰς νεαράς Γερ-
μανίδας τὸν καθαρὸν τὸν ὡς συζύγων.
Μετὰ τὴν ἐπιτυχὴ φασματικὴν τὴν ἐπὶ τῇ
Σχολῇ, αἱ ἀποφοῖτοι δὲ λαμβάνουν αἱ εἰδικὸν
πτυχίον ἀπὸ 150 μάρκων. Διευθύντρια τῆς
σχολῆς ἀποκατανομήσας αὐτῆς Σχολῆς εἶνε ἡ
κυρία Σχόλδς - Κλίνε, εἰς τὴν ὅποιαν, ὅπως
γράφουν αἱ ἐφημερίδες, ὁ κ. Χίτλερ εἶνε ἡ
ἀπὸλυτον ἀριστοτέλειαν, διότι τὴν θεωρεῖ τε-
λειῶς ἐνδοκοσμοπολιτικὴν. Ἡ κ. Σχόλδς -
Κλίνε εἶναι περίπου σαράντα ἐτῶν καὶ μήτηρ
πέντε τέκνων, ἄλλα διατηρεῖται περίφημη.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΝΩΝΥΜ. ΕΤΑΙΡΙΑ
ΤΑ "ΓΡΑΜΜΑΤΑ",
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 81

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ἀρ. 8
Τηλέφωνον 30.461

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ, ἀρ. 4
Τηλέφωνον 30.297

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ
ΕΤΟΣ Β
3
ΙΟΥΝΙΟΥ
1938

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΕΤΟΣ Β
3
ΙΟΥΝΙΟΥ
1938

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
— ΔΡΑΧΜΑΙ 3

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΕΛΕΝΗ ΣΙΦΝΑΙΟΥ

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΘΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΔΑ

ΣΤΗΝ Διεθνή Έκθεσιν τοῦ Βεροῦ
ἔκαμε τὴν παρουσίαν ἡ Κυρία
ἡ ἑλληνικὴ μόδα τὴν πρώτην
ἐπίσημην ἐμφάνισιν. Μία ἐμφά-
νισις παταγωδὴ, ποὺ δὲ ἐπιστῇ ἀναμφι-
βλως τὸν γενικὸ θαυμασμό. Ἐνα πλήθος
μοντέλα, ὅλα χαριτωμένα, ὅλα κομψὰ καὶ
ἀπλά, ὅλα ἐμπνευσμένα ἀπὸ ἑλληνικὰ πρό-
τυπα, καὶ συγχρόνως σοφὰ ἀναρμοσμένα
μετὰ τὴν γενικὴν γραμμὴν τῆς σύγχρονης μό-
δας, ἀντεπερὶσσεύσαν τὴν Ἑλλάδα στὸν
διεθνή διαγωνισμό τῆς γερμανικῆς προ-
τείουσης. Ἡ προσπάθεια αὕτη ἀποτελεῖ
ἀπολύτως μίαν ἐκδήλωσιν πολιτισμοῦ καὶ
προόδου τοῦ τόπου μας σ' ἕναν εἰδικὸ το-
μέα, τὴν μόδα, καὶ εἶνε ἀπὸ τῶν ποὺ δευ-
τερευόντως συγκαταριθμεῖται τὸ ὑψηλότερον τοῦ
Τουρισμοῦ, ποὺ τὴν ἐνεπνεύσθη καὶ τὴν
ἐπραγματοποίησε μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν. Οἱ ἑ-
νοὶ θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσουν
καὶ ἀντιληφθῶν σήμερα τὸν ἑλληνικὸν
ρυθμὸν, τὴν ἑλληνικὴν γραμμὴν καὶ τὴν ἑλ-
ληνικὴν καλαιδέσειαν. Σ' ὅλες τὰς χώρας
καταβάλλεται τελευταία μία συστηματικὴ
προσπάθεια νὰ δημιουργήσῃ ἀπὸ τὰ ἐ-
θνικὰ τοιαῦτα πρότυπα μίαν δικήν τους μόδα,
ἀπολυτοποίησιν ἀπὸ τὴν τυρανίαν τῶν με-
ταλλῶν οἰκόν τοῦ Παρισιῶ, ἀλλὰ ἐπὶ ἀνα-
στροφῇ πάντοτε μέσῳ τῆς παγκόσμιας
γραμμῆς τῆς μόδας, ποὺ ἀλλὰ ἐπὶ κατὰ και-
ρούς. Ἡ Ἑλλάς ἐδημιούργησε εἰς τὴν
ἑλληνικὴν μόδα, ἡ Γερμανία τὴν γερμανικὴν,
ἡ Ἀγγλία τὴν ἀγγλικήν. Ἀπὸ τὸν διεθνή
αὐτὸν στίβον τῆς ἐφημερίσεως αἰσθητικῆς,
ἡ Ἑλλάς ἀποστασεῖ ὡς τὰ τώρα. Ἐμφα-
νίζεται σήμερον γὰρ πρώτη φορά. Καὶ ἐφα-
νίζεται μετὰ τὴν σοφωτέρω ἀξίωσιν, γὰρ
νὰ καταλάβῃ μὴ θὰ ποὺ τῇ ἀνήκει...
κληρονομικὴ δικαιοσύνη.

Τὸ θεῖον αὐτὸ — γὰρ, ἀλλήθιν, περὶ
θαύματος πρόκειται — ὀρεῖται σὲ μίαν
σπάνιαν θερμότητα καὶ ἀκούραστη ἑλλη-
νίδα, τὴν κα Νικολοῦδην, ποὺ ἡ ἀγάπη τῆς
γὰρ ὅτι ἑλληνικὸ καὶ ἰδίως γὰρ ὅτι ἀπο-
ρᾶ τὴν λαϊκὴν τέχνην, ἀποτελεῖ ἀνεξάντη-
τὴν πηγὴν δημιουργικότητος. Ἀκαταπῇτη
ἐμπνεύστρια καὶ ἐκτελεστρία, μετέπειτα
ἐνδοσυμμετοχῇ, ποὺ τὸν μεταβιβάζει ἀπὸ
ἐκείνης στὸν συνεργάτην της, δὲν ὀνομα-
ζομένη μὲ τὴν ποὺ λατρεμένη φασματι-
καί. Τὰ πάντα — μέχρι τῆς ἀμεμπτοῦς
καλλιτεχνικῆς ἐμφανίσεως τοῦ διασημοῦ
τοῦ τέλους τῆς μόδας — τιμοῦν τὴν Ἑλ-
λάδα καὶ ἀποτελοῦν γὰρ τὸν τόπον μας δειγ-
μα καὶ τίτλον πολιτισμοῦ.

Ἐσυνήθισα ὡς τὰ τώρα νὰ βλέπω
τὰ λαϊκὰ ἑλληνικὰ κοστούμια ἀνάμεσα
ἀπὸ τὰ ματογυῖα τοῦ λαογράφου καὶ
τοῦ ἱστορικοῦ. Σήμερα, ποὺ τὰ βλέπω
μετὰ τὰ μάτια τοῦ δημοσιογράφου τῆς μόδας,
ποὺ ἀποτελοῦν ἀληθινὰ καλλιτεχνικὰ δημι-
ουργήματα, ἐντυπωσίνες ἐμπνεύσεως καὶ
ἀμφοτέρωθεν καλαιδέσειαν. Τὰ θεῖα αὐτά
μοντέλα μὰς ἀποθεοποιεῖ ὅτι ὅλες οἱ
ἑλληνικὲς ἐποχὲς μποροῦν νὰ συντελέσωσι
τὴν δημιουργίαν μίας γνησίας ἑλληνικῆς
μόδας, ἀρκεῖ νὰ ἐξερῇ κανεὶς νὰ διαλέξῃ
ἐκείνη ποὺ συμβιβάζουν μετὰ τὴν σύγχρονην
μόδα τοῦ κόσμου.

Ἡ νέα ἑλληνικὴ μόδα ἐμφανίζεται πο-
σοῦς, ἐμπνευμένης ὅχι μόνον ἀπὸ τὰ ὀ-
ρεῖα πρότυπα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ βυζαντι-
νὰ καὶ τὰ σύγχρονα λαϊκὰ, πο

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΜΑΣ ΞΕΧΩΡΙΖΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΖΩΑ

ΕΧΕΙ είπω, πολύ ξεφύνα, πώς εκείνο που ξεχωρίζει τον άνθρωπο από τα ζώα, είναι το γέλιο. Δεν θα συζητήσουμε βέβαια εδώ, εάν το γέλιο στα ζώα εκδηλώνεται αλλοιώς. Εμείς πάντως, ότι είναι άριστο, το τιτίβισμα των πουλιών, το πήδημα των κατσακίων, όπως και το άθισμα των λουλουδιών, το λέμε γέλιο της φύσεως, γαρά της ζωής, το συσχετίζουμε με την ομορφιά που νοιώθουμε όταν χαράζουμε τα δικά μας γέλια και γαργαρίζεται η φωνή μας στο βάθος του ούρανού, σε όλους τους τόνους και σε όλα τα μουσικά κλειδιά...

Το γέλιο τ' αγαπούν όλοι οι άνθρωποι, σε όλα τα πλάτη της οικουμένης και το αναζητούν με τον ίδιο πόθο, μαύροι και χίτρινοι και λευκοί. Ασιατές, Αφρικανοί και Ευρωπαίοι, σαν την πιο ζωντανή εκδήλωση της χαράς. Με βάσι το γέλιο θα μπορούσαν να επικοινωνήσουν ουγικά οι άνθρωποι όλης της γης, όπως επικοινωνού οι θεαταί μιας θεατρικής σάλλας που δονείται από ένα επιτυχημένο άστειο. Προσέξτε τον έαυτό σας σε μια τέτοια ώρα ευθύμιας, πόσο συνδεδεμένος είναι με τους άλλους ανθρώπους σαν τους ομοιοπαθείς στην δυστυχία...

Το γέλιο ομορφαίνει τον άνθρωπο, όπως ο άνθος το δέντρο. Είδατε ποτέ άσχημον, να άσχημιζή περισσότερο όταν γελά ;

Το γέλιο ξεγυμνώνει σαν λάμψη στα μάτια, σαν ζωή στα χαρακτηριστικά, σαν ζήτημα και παιγνίδισμα του μυαλού.

Και το μαράκι για να μερώση του λένε να γελάση για να είναι άραίο και του έρωταμένου τον πόνο με το γέλιο φάχνουν να τον σβήσουν και του γέροη την άπελπισία μπροστά στο τέλος της ζωής με το γέλιο γυρεύουν να την διασκεδάσουν. Μά, θα ήπτε, κανείς δεν άμφισβητεί πώς το γέλιο είναι η άνοιξη της ζωής, του καύμοη η παρηγορία, του παιδιού το σύμβολο και του γέροη η άνάγη. Μόνο που είναι άκριβό, δυσέυρετο και πολύτιμο, όσο και η χαρά, της οποίας και είναι ύμνος. Έδώ άκριβώς είναι η πόλην μας. Δέν ξέρομε να γελούμε, γιατί δέν ξέρομε να ζούμε και δέν ξέρομε να ζούμε, γιατί άκριβώς δέν μάθομε να γελούμε. Μέσα σ' αυτόν τον φαύλο κύκλο κρύβεται μιά άλχηη κοινότητα : δέν ξέρομε να είμαστε φυσικοί και άβήρητοι. Η κοινωνική ζωή έπιδρα έπάνω στη φύση μας και της άναγνωρίζομε όλα της δικαιώματα, άλλα της έπιτρέπομε παραπάνω να μάς ύποτάσση και να μάς σκοτώνη τον άβήρημισμό και την φυσικότητά μας. Δέν μπορούμε

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ Δ'ΔΟΥΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Τό γέλιο όμορφαίνει τον άνθρωπο, όπως ά άνθος τό δένδρο...

να σκεπτόμαστε το γέλιο την ώρα που μελετούμε, που έφευρίσκομε, που έκτελούμε, που άγωνιζόμαστε να πετύχομε κάτι, άλλα δέν πρέπει να το ξεγυούμε τις άλλες στιγμές. Γιατί άν όλοι οι κόποι και οι μόχθοι δέν γίνονται για να κάνουν εύτυχτεστέρας τους άβήρους, ποιος ό λόγος να μοχλούμε ; Κι άν το γέλιο είναι μιά εύθυμη βάση της εύτυχίας, γιατί να μην μάθομε να γελούμε μετά το μόχθο της βιοπάλης, μετά τα βασανιστήρια για την άπόκτηση του δικαιώματος να ζούμε ;

Είναι λαοί που το κατάλαβαν αυτό, όπως οι Άμερικανοί, παραδείγματος χάριν. Ίσως μάλιστα και γι' αυτό να χαρακτηρίζεται από μερικούς η Άμερική σαν χώρα έπιπόλαια. Καί όμως σήμερα το σύνθημα είναι γενικό και οι ρεκλάμες και οι άφίσες τονίζουν και τονώνουν σ' αυτή την άνάγη του γέλιου. Όταν οι άνθρωποι γελούν, θα ήη πώς ξεέρουν να χαίρονται, γιατί όταν χαίρονται δέν μπορεί να μη γελούν. Η σκυθρωπότης δέν σημαίνει ούτε σαβάρνητητα, ούτε βάθος, ούτε πνευματικότητα. Τις περισσότερες φορές σημαίνει άδυναμία νευρική, ύποταγη του ανθρώπου στην «μοίρα», ποδοπάτημα μοιρατρικού της χαράς που είναι ό άνθρωπος προορισμός και άπομάκρυνσι μας από την φύση, τον άβήρημισμό, την άπλότητα.

Μήπως έσβυσε η έλπίδα από την άνθρωπότητα ή από καθενός μας την ζωή για να γίνει σπάνιο το γέλιο στα χείλη μας ; Μήπως δέν περιμένει καθείς το όνειρό του και δέν δουλεύει γι' αυτό προσμένοντας ; Μήπως δέν υπάρχουν λουλούδια και δέντρα και θάλασσες και φεγγαροβραδιά και έρωτες, κι' άνθρώπινες κατακτήσεις και φίλεις και παιδιότητες πιά στην ζωή μας ; Γιατί τότε ξεγυούμε το γέλιο ; Γιατί τόσο δύσκολα άφήνομε τον έαυτό μας να ξεσπά στην άβήρημη και ήδονική αυτή σύσταση που συνοδεύεται από τον γάργαρο ήχο της φωνής ;

Όταν σου γελά ένα πρόσωπο πιστεύεις ότι δέν θα κρατά δηλητήριο για να σε δηλητηριάση, ούτε μαχαίρι για να σε ξεσχισί... Όταν γελά ένα πρόσωπο ξέρεις πώς δέν πρόκειται να σου μιλήση για θάνατο, γαλασιό, άπαισιδοξία, φρίκη, συμφορά... Όταν γελά ένα πρόσωπο, άνοιγουν οι ούρανοι και άφάνουν οι άγγέλοι και γαίραιτα η ψυχή, και καθαρίζει το άσμα και γελούν τα δέντρα και γελούν οι πέτρες και όλα αυτά που λέμε άβηχα... Όταν γελά ένα πρόσωπο ξεγυύνεται ό πακτωλός της καλωσύνης και ροδίζει το μέλλον και τα παιδιά γεννιούνται δυνατά και οι φίλοι και οι σύντροφοι γελούν κι' αυτοί, και οι δυσκολίες μικραίνουν και ό άνησυχία σβύνουν και οι δυνάμεις αξάνουν κι' όλα είναι χαρά, γαρά και άμορφιά και βροσιά και έλπίδα πώς ό άνθρωπος δέν ζή για να τυραννιέται και να κλαίη, μα για να χαίρεται, να δημιουργή και να ελπίζη στο καλλίτερο.

ΔΙΔΩ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΡΕΠΕΙ Ο ΑΝΔΡΑΣ ΝΑ ΕΙΝΕ ΔΕΣΠΟΤΗΣ ;

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΝΤΑΙΖΗΣ

Πρόσωπα :

Κα ΠΗΛΕΙΔΗ, έτών 65
ΑΛΚΗΣ Χ., έτών 33
ΛΕΝΑ, έτών 27
(Η σκηνή στην Άθήνα)

(Στο κοινό αοιανή της Κα Πηλειδή, που καθισμένη στην πολυθρόνα καπνίζει, ό Άλκης κάθεται άντικρά της. Είνε συλλογισμένος και μελαγχολικός).

Κα ΠΗΛΕΙΔΗ.— Κι' εγώ φανταζόμουν πως είσαστε εύτυχημένοι.

ΑΛΚΗΣ.— Καλή μου κυρία Πηλειδή, ήμουν σκληρός με τη γυναίκα μου, Μ' έγκατέλειψε, άλλα δέ φταίει εκείνη. Ήτανε τίμια και καλή.

Κα ΠΗΛΕΙΔΗ.— Λίγο έπιπολαία ίσως, άλλα τόσο άμορφη...

ΑΛΚΗΣ (άναστενάζει).— Ναι, πολύ άμορφη και την άγαπούσα... Πόσο την άγαπούσα...

Κα ΠΗΛΕΙΔΗ.— Την παρεγγύοσατε γιατί τη ζήλευσα, ίσως και χωρίς λόγο.

ΑΛΚΗΣ.— Ναι, δυστυχώς. Της έκαμα σκληρές κρίσεις, τη βασάνιζα. Δέν την πίστευα... Δέν ήτανε κακιά βέβαια. Μιά κοκκία του σολομού, όπως τόσα κορίτσια της έποχής μας. Οι γυναικες της είχανε συνηθισί στην κοσμική ζωή, στα γλέντια, την άναστροφή χωρίς κανένα βάθος, δέν της έδωσαν καμιά άρχή ή ήθη...

Κα ΠΗΛΕΙΔΗ.— Το έξω Γνωρίζω τη μητέρα της από καιρό. Έπειδή εκείνη ή-

τανε κοκέττα, προσπάθησε να κάνει την κόρη της σαν κι' αυτήν. Δέν της έμαθε ποτέ να καθήκονα της αυθύου, της νοικοκυράς, δέν της έδωσε πώς έάπρεπε ν' άναθρήψη τα παιδιά της. Γι' αυτό τό λόγο δέν έφταγε και τόσο ή Λένα.

ΑΛΚΗΣ (συλλογισμένος).— Έγώ είχα άλλες άρχες, μεγάλη μου φίλη...

Κα ΠΗΛΕΙΔΗ.— Μήπως δέν τό ξέρω ;

ΑΛΚΗΣ.— Άνατράφικα σ' ένα άσχημο περιβάλλον, με τη μάνα μου που χήρευε νέα και που άφασώθηκε σε μένα. Σπούδασα, έγινα έπιστήμων. Άγάπησα τό άραίο και έπιπόλαιο κορίτσι που συνάντησα σ' ένα φιλικό μας σπίτι. Έπρεπε όμως νάχα ύπομονη να την άναθρέψω, να την πλάσω όπως θάθελα.

Κα ΠΗΛΕΙΔΗ.— Δέν είχατε όμως αυτή την ύπομονη, Άλκη...

ΑΛΚΗΣ.— Όχι και γι' αυτό τό λόγο ένα βράδυ, γυρίζοντας στο σπίτι δέ βρήκα τη γυναίκα μου εκεί.

Κα ΠΗΛΕΙΔΗ.— Σας άφηρε όμως κάποιο γράμμα, που σας έλεγε... πώς...

ΑΛΚΗΣ.— Ναι. (Ψάχνει στην τσέπη του. Βρίσκει τό γράμμα). Θά σας τό διαβάσω... Μου τό έπιτρέπετε ;

Κα ΠΗΛΕΙΔΗ.— Εύχαριστώ για την έμπιστοσύνη σας. Σας άκούω.

ΑΛΚΗΣ (διαβάζει).— «Άλκη, είμαι τίμια γυναίκα, άλλα είν' άδύνατο να ζήσω μαζί σου. Οι γυναικες μου μ' άνάθρεψαν με τις ίδιες της έποχής μας, άλλα εού θέλει να με ένασφάρη έκαστό χρόνο πίσω. Δέ με κατάλοβες... Διαρκώς με παρεγγύοσα... Δέν τολμούσα ποτέ να σου έκμυστηρευθώ τί σκ.ψ. μου, γιατί σε φοβόμουν... Είσαι τύραννος-δέσποτης... Παντού έβλεπες την ύποκρισία, την ψευτιά, την άπάτη».

Κα ΠΗΛΕΙΔΗ.— Ίσως άν είχε τό θάρρος να ξεηγηθί μαζί σας...

ΑΛΚΗΣ.— Άκούστε, άγαπητή κυρία (διαβάζει). «Κάνω ένα μεγάλο βήμα σημερα και δέν ξέρω άν θα μου βγίη σ' καλό... Φεύγω και σου άφήνω τό άγοράκι μας που σου μοιάζει τόσο πολύ στο χαρακτήρα. Τ' άγαπώ, άλλα δέ μπορώ να κάνω διάφορετικά. Είμαι γυναίκα περισσότερο παρά μάνα... Θά τ' άναθρέψης καλλίτερα από μένα. Η Γερμανίδα κόρη τό λατρεύει. Σας τό έμπιστεύομαι και στους δυό σας. Δέν σ' άπάτησα ποτέ... Άν είχες λίγη ύπομονη και καλή θέληση, άντι να με τρομακταίσης άπ' την άρχή που παντρευθήκαμε, θα μ' άνέτρεφες. Άλκη... Ήμουν ένα χαϊδεμένο, άλλα τόσο καλό παιδί... Δέ θύλησε να πάρης αυτόν τό κόπο. Έ-ού θα πλάσγης και τό γυιό σου όπως τόν θέλεις. Μη τόν κάνης όμως σκληρό και έγώστη σαν κι' εσένα...» (Άνοστενάζει βαθεία).

Κα ΠΗΛΕΙΔΗ.— Και όμως την άγαπούσατε τη γυναίκα σας...

ΑΛΚΗΣ.— Τι ώφελεί αυτό ; Δέν ήξερα να της τό πώ...

Κα ΠΗΛΕΙΔΗ (σιγά).— Και τώρα... πόσο σ' άγαπώ... Δέν ήξερα να σου τό πώ... Τώρα όμως...

φεύγει στη Μασσαλία... Στην άδελφή της θάφυγε ίσως... Είνε άργά πιά...

Κα ΠΗΛΕΙΔΗ (μ' έπιβολή).— «Άν ή Λένα είνε έδω... Άν την ξαναβρήτε... Θά μπορούσατε να συνεννοηθήτε μαζί της ;

ΑΛΚΗΣ (σηκώνεται άπ' τη θέση που άγανία).— Είν' έδω ή Λένα ; Κυρία Πηλειδή, μη με βασανίζετε. Πέστε μου σάς ίκετεύω... (Η φωνή του σπάζει σ' ένα λυγρό).

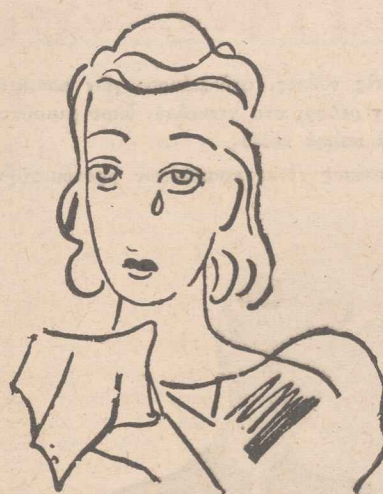
Κα ΠΗΛΕΙΔΗ.— Η Λένα δέν έφυγε αόλωνα. Φεύγει αύριο... Σκέπτεται όμως τό παιδί της... και κατά βάθος σάς άγαπάει... Την κάλεσα έδω... Πάω να την φωνάξω... Έξηγηθήτε άλλη μιά φορά μαζί της... Άνοιξτε της την καρδιά σας όπως την άνοιξατε σε μένα... Πέστε της τα γλυκά λόγια που δέν άκουσε ως τώρα... (Βγαίνει βιαστικά και άδτερα από λίγα λεπτά μπαίνει με τη Λένα— άραία κοπέλλα, κομψά ντυμένη, που ντυροπλή στέκεται στην πόρτα).

(Η Κα Πηλειδή φεύγει χωρίς να την πάρη κανένας είδηση. Ο Άλκης που από νευρική άνυπομονησία, δέν ήξερε πώς να συγκρατηθί, τρέχει την παρμένη κοπέλλα καλώς... ψιθυρίζει με άβήρητη συγκίνηση).

ΑΛΚΗΣ.— Λίνα μου... ποτέ δέ σο δα πάσο σ' άγαπώ... Δέν ήξερα να σου τό πώ... Τώρα όμως...

(Φιλούνταν, ένθ πέφτει ή αλλαίλα).

ΝΤΑΙΖΗ

— Να κλαίτε για έρωτα, ναι... Άλλά να άπελπίσθε ποτέ... ποτέ!

ΕΙΝΑΙ θλιβερό τό πόσα γράμματα παίρνουμε από νεώτατα κορίτσια, τα οποία μάς λένε : «ό πρώτος μου έρωας με άπογοήτευσε, δέν πιστεύω πιά σε τίποτα στη ζωή».

Η άπάντησις που δίνουμε στο συντομυμένο παραπάνω γράμμα άς θεωρηθί άπάντησις σε όλες τις νέες που μάς έγγραφουν για τόν ίδιο αυτόν πόνο. Οι είδικες περιπτώσεις δέν έχουν σημασία. Σημασία έχει να μάθουν οι νέες την ζωή και τα της έχουν έμπιστοσύνη.

Άγαπητή «Γυναίκα», Είμαι μόλις δέκα έννεα έτών, και

Είμαι δέκα έννεα έτών και άμφιβάλλω άν ύπάρχη άληθινός έρωτας

συνήντησα πρό μηνών έναν νέο τόν όποιον άγάπησα με όλη μου την καρδιά. Γρήγορα με έγκατέλειψε κρύβοντας μέσα σε ψέμματα την διαγωγή του αυτή. Ω, άγαπητή «Γυναίκα» ή ζωή είναι σκληρή και δέν άξίζει πολλά πράγματα, αφού άμφιβάλλει κανείς άν ύπάρχη άληθινός έρωτας.

Δυστυχισμένο κορίτσι

Δεσποινίς,

Όταν ράμπετε ένα φουστάνι είναι πιθανόν και να σας γαλάση, όταν βγήτε ένα περίπαιτο είναι πιθανόν και να βρέξη, όταν παίρνετε ένα λαγείο μπορείτε κάλλιστα να γάστετε, άλλα είναι πιθανόν και να κερδίσετε. Έάν περιμένετε μιά φίλη σας, μπορεί και να μην έρθη, εάν εργάζεσθε κάπου μπορεί και να γρεωκόπησι ή άνευρίσθε και να βρεθήτε χωρίς δουλειά, εάν δίνετε εξετάσεις μπορεί και να σας τύχη κανένα θέμα άγνωστο και να άποτύγετε κλπ.

Θά μπορούσα κανείς να γράφω και να γράφω παραδείγματα, χωρίς φόβο να ξαναλήψω τό θέμα της άστάθειας των ανθρώπων πραγματών. Όσες προφυλάξεις κι' άν πάρτα για να έπιτύχη τό φουστάνι σας, για να μην βγήτε με βρογή και για να μην διαλέξετε επιχείρησι μη σταθερή, μπορεί

να σας συμβούν όλα τα κακά που προαναφέρω.

Ο έρωτας σαν τό πιο άνθρώπινο, άπό τα άνθρώπινα συμβάντα που είναι, μένει κι' αυτός έκτεθειμένος στην τύχη και στην άνθρώπινη άστάθεια. Τόν αόλινο έρωτα μόνο οι ποιηταί τόν έφεύραν. Σχημάτισαν την εικόνα του έτσι στο βάθος της πνευμένης τους καρδιάς, άκριβώς γιατί δέν τόν συνήντησαν ποτέ στη γή. Ο μύθος διεδόθη γρήγορα και κατέκτησε ιδίως τις γυναίκες γιατί θά ήθελαν τό ώραίο αυτό πράγμα να ήταν πραγματικά αόλινο.

Θά ήταν πάρα πολύ άραίο να διαρκούσε πάντοτε η πρώτη άγάπη και συμβαίνει κάποτε σε λίγους Ρωμαίους και Ίουλιέτες. Υπάρχουν ζευγάρια που πέρασαν την ζωή μαζί με άγάπη και αίσθημα, άγαλίζοντας έτσι στο πρώτο έρωτικό ζήτημα και φθάνοντας ως τα γεροαίκα και τόν θάνατο που τούς έγώρισε. Αυτοί όμως ήταν οι τυχεροί που κέρδισαν τόν μεγάλο άριθμό του λαγείου, που όπως ξέρετε, δέν τόν κερδίζουν όλοι.

Στα δέκα έννεα του γρόνια δέν μπορεί κανείς να έγράψω μεγάλα πράγματα, ούτε από την ζωή, ούτε από τόν έρωτα. Η πείρα έχει δείξει πώς δέν είναι ό πρώτος και ό καλλίτερος έρωας. Ο πρώτος είναι φλογερός, γιατί είναι τό

πρώτο ζήτημα των νεάτων, κι' έχει τις όμορφες και τις καταιπλήξεις του νέου πράγματος που μπαίνει στη ζωή μας.

Ο έρωτας όταν έργεται και ξαναργεται—γιατί ό άνθρωπος άγαπάει πολλές φορές—είναι πάντοτε σαν να είναι πρώτος. Γιατί ό έρωτας φέρνει μέσα του μιά τέτοια δύναμη άνανεώσεως, που μάς κάνει να ξεγυούμε τό παρελθόν, σε βαθμό, που να νομίζομε πώς άγαπούμε για πρώτη φορά άληθινά.

Όταν ένας άνθρωπος λέει : —Μοναδικός μου έρωτας... Δέν λέει ψέμματα, γιατί έτσι

βελ.

Έτσι όπως δέν παύετε να θέλετε να ντυθήτε έπειδή γαλάσατε ένα σας φουστάνι, όπως δέν παύετε να βγαίνετε περίπαιτο έπειδή μιά φορά έβρεξε, όπως δέν παύετε να πιστεύετε πώς μπορεί να κερδίσετε ένα λαγείο, τό ίδιο δέν πρέπει να άπογοητεύεσθε, γιατί ό έρωτας τών δέκα έννεα έτών σας άπέφυγε. Υπόκεινται πάλι έπιπόδορα γαρά από τα νεάτα : Η ζωή ξαναγίνεται πλούσια, ποικίλη, ένδιασφαιρα. Κι' ό έρωτας, με γίλιες μορφές, περιμένει έδώ κι' εκεί να σας άνταμώση. Νά κλαίτε για έρωτα στα δέκα έννεα σας γρόνια, ναι. Άλλά να άπελπίσθε. Ποτέ, ποτέ.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ

Πορίσματα συνεργασίας Ένός άνδρόγυνου

ΕΙΣΘΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ; ΕΙΣΘΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΣΥΖΥΓΟΣ ;

Τότε :

1) Όταν πηγαίνετε στην Κινηματογράφον μην άνομιμάτε τό καπέλλο και τα πακέτα σας στα γόνατα της κυρίας.

2) Μην έπαδύλετε τα γούστα σας στην γυναίκα σας, τραβώντας την σ' όλη άδυναμία με τό ό σπριντ πώς βαρύνετε τα έσχατα.

3) Μην ένθουσιάζεσθε με τόν άνδρα σας.

4) Μην έπαδύλετε τα γούστα σας στην γυναίκα σας, τραβώντας την σ' όλη άδυναμία με τό ό σπριντ πώς βαρύνετε τα έσχατα.

5) Μην ένθουσιάζεσθε με τόν άνδρα σας.

6) Μην έπαδύλετε τα γούστα σας στην γυναίκα σας, τραβώντας την σ' όλη άδυναμία με τό ό σπριντ πώς βαρύνετε τα έσχατα.

7) Εάν σας πατήση λίγο στην κάλπη στο γόδο, δεχτείτε με ύπομονη, χωρίς έννευρισμό.

8) Μην έπιβαίνετε έσείς στα κέντρα όταν κάτι δέν είναι καλό. Άφήστε τον να ξεηγηθί μόνος του με τό γκαρσόν.

9) Εάν πηγαίνετε μαζί σε καταστήματα, μην τό δίνετε όλες τις βαρείες δουλειές και μη τόν σπώνετε τριάντα φορές για να ψηλώσει δυό αγκά.

10) Την ώρα που θα βάλι να κοιμηθί στη σιά, μη σας πιάνει ή επιθυμία να πάτε για λουλούδια.

ΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ

8) Μην έπιβαίνετε έσείς στα κέντρα όταν κάτι δέν είναι καλό. Άφήστε τον να ξεηγηθί μόνος του με τό γκαρσόν.

9) Εάν πηγαίνετε μαζί σε καταστήματα, μην τό δίνετε όλες τις βαρείες δουλειές και μη τόν σπώνετε τριάντα φορές για να ψηλώσει δυό αγκά.

10) Την ώρα που θα βάλι να κοιμηθί στη σιά, μη σας πιάνει ή επιθυμία να πάτε για λουλούδια.

ΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ

8) Μην έπιβαίνετε έσείς στα κέντρα όταν κάτι δέν είναι καλό. Άφήστε τον να ξεηγηθί μόνος του με τό γκαρσόν.

9) Εάν πηγαίνετε μαζί σε καταστήματα, μην τό δίνετε όλες τις βαρείες δουλειές και μη τόν σπώνετε τριάντα φορές για να ψηλώσει δυό αγκά.

10) Την ώρα που θα βάλι να κοιμηθί στη σιά, μη σας πιάνει ή επιθυμία να πάτε για λουλούδια.

ΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ

8) Μην έπιβαίνετε έσείς στα κέντρα όταν κάτι δέν είναι καλό. Άφήστε τον να ξεηγηθί μόνος του με τό γκαρσόν.

9) Εάν πηγαίνετε μαζί σε καταστήματα, μην τό δίνετε όλες τις βαρείες δουλειές και μη τόν σπώνετε τριάντα φορές για να ψηλώσει δυό αγκά.

10) Την ώρα που θα βάλι να κοιμηθί στη σιά, μη σας πιάνει ή επιθυμία να πάτε για λουλούδια.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Είσθε εκείνη που ύπήρξατε τόν πρώτο καιρό του γάμου σας

ΚΑΝΕΤΕ ΜΙΑ ΑΝΑΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΣΑΣ

Βέβαια, ένα βαθύ αίσθημα, ένας ελκυστικός έρωας δέν γαρνούν. Άλλά μπορεί μιά γυναίκα να έπαυλασθή σ' αυτή τη διαδικασία και να παραμείνη μερικά μικρά πράγματα που στην άρχή του γάμου έβαν την παρουσία της μιά άδύναμη έσότη για τόν σάβγο της. Είσθε σήμερα μαζί του όπως τις πρώτες ημέρες της συννηκής σας ζωής ; Ρωτήστε τόν έαυτό σας :

1. Όταν έβρισκα τό κανονικό φορέμα που ήθελα, ποιά κομμάτι του έβρισκες ; Έχει στέφανο, μπουφάν ή μακρινό ; Τώρα λέτε : «Μά αφού έτσι είνε ή μόδα» ;

2. Μόλις άκούγατε τό κλειδί του στην κλειδαριά, τρέχατε να τόν ύποδεχθήτε, αφού ήλθνατε μιά ματιά στην καλντερίνη. Τώρα έσχατα σ' άκούει να διαβάζετε ή να πλέκετε, με μνήτη που γυαλίζει και άκατάστατα μαλλιά ;

3. Όταν έβρισκε σ' ένα δωμάτιο ένα έσχι, φληγορούσατε στο τηλέφωνο με μιά φίλη, διακόπατε τη συνομιλία με ένα : «Ναι ή άδελφός μου...» με συγχωρείτε... Άρεστέονη, που ήταν γι' αυτόν μια ένδειξη τρυφερότητας. Τώρα έσχατα σ' άκούει να μιλάτε σαν να μη ήταν εκεί :

4. Τό πρώτο όταν τό πρόγευμα ήταν έτοιμο πην έκαθίκατε τόν άνδρα στην τραπεζαρία, τόν καλούσατε να έσχατα σ' άκούει να μιλάτε σαν να μη ήταν εκεί :

5. Όταν έβρισκε σ' ένα δωμάτιο ένα έσχι, φληγορούσατε στο τηλέφωνο με μιά φίλη, διακόπατε τη συνομιλία με ένα : «Ναι ή άδελφός μου...» με συγχωρείτε... Άρεστέονη, που ήταν γι' αυτόν μια ένδειξη τρυφερότητας. Τώρα έσχατα σ' άκούει να μιλάτε σαν να μη ήταν εκεί :

6. Τό πρώτο όταν τό πρόγευμα ήταν έτοιμο πην έκαθίκατε τόν άνδρα στην τραπεζαρία, τόν καλούσατε να έσχατα σ' άκούει να μιλάτε σαν να μη ήταν εκεί :

7. Όταν έβρισκε σ' ένα δωμάτιο ένα έσχι, φληγορούσατε στο τηλέφωνο με μιά φίλη, διακόπατε τη συνομιλία με ένα : «Ναι ή άδελφός μου...» με συγχωρείτε... Άρεστέονη, που ήταν γι' αυτόν μια ένδειξη τρυφερότητας. Τώρα έσχατα σ' άκούει να μιλάτε σαν να μη ήταν εκεί :

8. Τό πρώτο όταν τό πρόγευμα ήταν έτοιμο πην έκαθίκατε τόν άνδρα στην τραπεζαρία, τόν καλούσατε να έσχατα σ' άκούει να μιλάτε σαν να μη ήταν εκεί :

9. Όταν έβρισκε σ' ένα δωμάτιο ένα έσχι, φληγορούσατε στο τηλέφωνο με μιά φίλη, διακόπατε τη συνομιλία με ένα : «Ναι ή άδελφός μου...» με συγχωρείτε... Άρεστέονη, που ήταν γι' αυτόν μια ένδειξη τρυφερότητας. Τώρα έσχατα σ' άκούει να μιλάτε σαν να μη ήταν εκεί :

10. Όταν έβρισκε σ' ένα δωμάτιο ένα έσχι, φληγορούσατε στο τηλέφωνο με μιά φίλη, διακόπατε τη συνομιλία με ένα : «Ναι ή άδελφός μου...» με συγχωρείτε... Άρεστέονη, που ήταν γι' αυτόν μια ένδειξη τρυφερότητας. Τώρα έσχατα σ' άκούει να μιλάτε σαν να μη ήταν εκεί :

11. Όταν έβρισκε σ' ένα δωμάτιο ένα έσχι, φληγορούσατε στο τηλέφωνο με μιά φίλη, διακόπατε τη συνομιλία με ένα : «Ναι ή άδελφός μου...» με συγχωρείτε... Άρεστέονη, που ήταν γι' αυτόν μια ένδειξη τρυφερότητας. Τώρα έσχατα σ' άκούει να μιλάτε σαν να μη ήταν εκεί :

12. Όταν έβρισκε σ' ένα δωμάτιο ένα έσχι, φληγορούσατε στο τηλέφωνο με μιά φίλη, διακόπατε τη συνομιλία με ένα : «Ναι ή άδελφός μου...» με συγχωρείτε... Άρεστέονη, που ήταν γι' αυτόν μια ένδειξη τρυφερότητας. Τώρα έσχατα σ' άκούει να μιλάτε σαν να μη ήταν εκεί :

13. Όταν έβρισκε σ' ένα δωμάτιο ένα έσχι, φληγορούσατε στο τηλέφωνο με μιά φίλη, διακόπατε τη συνομιλία με ένα : «Ναι ή άδελφός μου...» με συγχωρείτε... Άρεστέονη, που ήταν γι' αυτόν μια ένδειξη τρυφερότητας. Τώρα έσχατα σ' άκούει να μιλάτε σαν να μη ήταν εκεί :

14. Όταν έβρισκε σ' ένα δωμάτιο ένα έσχι, φληγορούσατε στο τηλέφωνο με μιά φίλη, διακόπατε τη συνομιλία με ένα : «Ναι ή άδελφός μου...» με συγχωρείτε... Άρεστέονη, που ήταν γι' αυτόν μια ένδειξη τρυφερότητας. Τώρα έσχατα σ' άκούει να μιλάτε σαν να μη ήταν εκεί :

15. Όταν έβρισκε σ' ένα δωμάτιο ένα έσχι, φληγορούσατε στο τηλέφωνο με μιά φίλη, διακόπατε τη συνομιλία με ένα : «Ναι ή άδελ

Φορέματα φρέσκα και δροσερά για τόν κήπο και την έξοχή

ΤΙ ΦΡΕΣΚΑΔΑ στα καλοκαιρινά φρέσκα, στα λινά, στις δρυαντίνες, στις μουσελίνες! Τα φορέματα αυτά μας κάνουν να επιθυμούμε να διασκεύωμε πολύ το καλοκαίρι. Η μόδα μας σπύλιζε

επίσης μόδας είναι τα άζουρε κεντήματα και γενικά τα άζουρε, με τα οποία είναι ερμαιομένα τα φορέματα. Ο πρόσφατος νεοτερσμός στα φορέματα

τα από κρέν-τε-σιν ή δρυαντίν, τα οποία όμως δεν μπορούμε να τα θεωρήσουμε ως εξοχικά φορέματα, παρά την χαριτωμένη απόληξη των. Εκτός βέβαια αν ποθείται να δεχθού-

στο, στις τόσες, στο μάρος των ρανιμών και των ρεδέ, στα ντεκόλε, στον μινουίντα πλατεία παλικά κολλά. Οι τόσες είναι προπάντων προνομώμε-

άνωλογο με τις μεγάλες λεστές.

ΧΡΩΜΑΤΑ

Όλες οι καλοκαιρινές κολεξίδον συμφωνούν για να μας επιβάλουν το άσπρο χρώμα. Η μόδα άγαπά τα λαβωτά χρώματα που είναι φρέσκα, δροσερά και γενικά, τα οποία αναμονίζονται με την εξαιρετικά κοινή γραμμή της φύσεως που συχνά είναι κλός ή πλοσώ. Άμείως μετά το άσπρο έρχεται το μπλε-σιν, το μπλε-πρεζάν, το ριζοτρεπ... Άλλα το άσπρο είναι το προτιμώμενο.

Όσο για τα εξοχικά έμπριμέ είναι πιο ζωηρά παρά ποτέ, με μια τοιχωρότητα άγνωστη ως τώρα, συνδυάζουν όλα τα φαντασμαγορικά χρώματα. Είναι πολύ ενάργιστα στο μάτι και πολύ πρακτικά γιατί δεν λερωθούντα εύκολα. Πάνω στις μουσελίνες τα άνθισμένα μοτίφ είναι πελώρια, στα κρέπν και στα τουά είναι πιο μικρά, αλλά πάντα φλού και σε φωτεινά χρώματα.

Οι δεινές ζώνες στα πλάγια με άφελεια σαν έσάρπες είναι πολλές φορές το μόνο γαρνίρισμα και ή μόνη χρωματιστή νότα σ' ένα μονόχρομο φόρεμα από πικέ ή από άσπρο τουά. Αυτός ο κανόνας της ζώνης-έσάρπας είναι άλλωστε παγκόσμιος στη μόδα αυτής της εποχής και την βρίσκουμε στα θαυμάσια φορέματα καθώς και στα φορέματα της έξοχης. Οι ζώνες αυτές γίνονται από θάλασσα που είναι κατάλληλα να σχηματίζουν πτυχές.

ΑΖΟΥΡ ΚΑΙ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

Ένα από τα χαρακτηριστικά της καλοκαι-

- 1) Κομφο φόρεμα γαρνιρισμένο με πικέ.
- 2) Φόρεμα από τουά μορίν, φορετό στο μπλε, ζώνη από τουά μορίν με άσπρες πτυχές.
- 3) Φόρεμα από τουά άσπρο γαρνιρισμένο με κρόντες κόκκινες πικύρ. Ζώνη από κόκκινο κρόν.
- 4) Άπλο φορεματάκι, κλεινέ έμπριμέ με κόκκινο έκλαίρ και γαρνίριται με κόκκινες πικύρ και κόκκινη δερματίνη ζώνη.
- 5) Φόρεμα από τουά μορίν γαρνιρισμένο με άσπρες πικύρ και με άσπρη δερματίνη ζώνη.

από πικέ, λινό, δρυαντίν, μουσελίνα είναι ή μπροντερή άγγλαίξ. Πολύ χαριτωμένα για νέα κορίτσια είναι τα θαυμάσια φορέματα από άσπρο χονδρό πικέ άζουρε με μπροντερή άγγλαίξ. Σε άλλα φορέματα ή μπροντερή άγγλαίξ είναι ξεχωριστή πάνω σε φόντο παστέλ. Αυτό μας θυμίζει την εποχή του 1900.

Τα πραγματικά άζουρε, τα άζουρε με παρτέτες, τα φίλ-τυρέ γίνονται κατά προτίμηση σε φορέματα που άμπαγέει και ιδίως στα φορέμα-

με έπισημώς στο εξοχικό μας σπίτι. Τα άζουρε γίνονται κεντήματα, τα ματελασέ και τα άπλετα είναι κι' αυτά άκόμη ένα καλοκαιρινό ηρέσκο θέμα που ταιριάζει στην εξαιρετική εργασία των άγγλικών ύφανσμάτων: τουά, κρέπν, σάντινγκ, πικέ. Μερικές μικρές βέστες από τα φορέματα αυτά έχουν όλο το έμπριμέθιο μέρος ματελασέ που μοιάζουν με ζιζέ σε χωρικό τύπο.

Τα κεντήματα τοποθετούνται κατά το γού-

συνήκως άρετα μεγάλες, γαρνίρονται με δερμα, με λασέ, με άπλετα κεντήματα λουλούδια, κάποτε μάλιστα και με ζώα ή με φανταστικά μοτίφ, που δίνουν μια χωροτή νότα.

ΠΟΛΥ ΚΟΝΤΑ, ΠΟΛΥ ΉΞΑΝΙΚΑ...

Άς έλθουμε τώρα στο ζήτημα των ούρες των άνσώπων, με κυνέ ή ζιζ-αυλές, που προσορίζονται μάλλον για σπόρ, παρά για την έξοχή, αλλά τα νέα κορίτσια μπορούν να τα φορούν επίσης και στην έξοχή, εκτός από τις ώρες των σπόρ και της πλάξ.

Η καλοκαιρινή μόδα τα θέλει πολύ κοντά, πολύ νεανικά, σχεδόν σε παιδική γραμμή και έμφαντα.

Θά έλθε στη μόδα αν ντύνοσθε σαν ένα μεγάλο παιδί, που έχει την άχαριστη ηλικία.

Η έξοχική φούστα μοιάζει μάλλον σαν παιδί σε άγροτικά και διακεκοσμένα σχήματα. Πολύ πρακτικές και χαριτωμένες είναι μερικές φούστες που έχουν έμπριμέ μια μεγάλη τσέπη μέσα στην οποία μπορείτε να βάτετε τα φρεσκοκομμένα λουλούδια.

Τα ψεύτικα σαν φυσικά λουλούδια έρχονται συχνά-σικά να συνηρίζονται ως κολλέ στα άπλετα και άμπαγέει καλοκαιρινά φορέματα, που στο τέλος θά γίνη ή χαρακτηριστική τους νότα... Χαθάνεστη μόδα, που έχει μια άτη-μέλητη χάρι, ή οποία τόσο ταιριάζει με τα ντεκόλε και τα γυνικά μπράτσα.

ΓΙΑ ΝΑ Μ' ΘΕΙΝΕΤΕ

ΤΟΥ ΟΥΪΤΜΑΝ

Η ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΟΙ

Όταν έγεννήθη ή Θεά Μόδα, οι άλλοι θεοί πήραν και της έδωσαν:

Τή δροσιά και τη διαφάνεια της ανήψης. Τα ζωντανά χρώματα των λουλουδιών.

Τα άρώματα των κρυμμένων άνθων. Την εύληγσία και γρηγορόδα του πούλου.

Την άστραφτερή λαμπράδα του φωτός. Τή γλυκιά και τη μαγεαία του τραγουδιού.

Τις χάρες και το γέλιο που μόνο ή Άνοιξες γνωρίζει.

Την έλαφροδότη και την ταχύτητα του άέτα. Πού κυνέται, τρέχει και πλένει.

Κι' έτσι στείλονται με τα άμπαγέια αυτά δώρα την έστειλαν στον κόσμο.

Η θά λέτεξέ κι' έγκαταστάθηκε στη Γη, άλλ' έπειτα — ήταν πολύ άργα — οι θεοί άνα-κάλυσαν ότι έξασαν στο χαριτωμένο μαγευτικό αυτό πλάσμα να δώσουν το σπουδαίο-τερο. Μάς την έστειλαν χωρίς ψυχή, χωρίς μυαλό!...

ΠΩΣ ΒΛΕΠΩ ΤΗΝ "ΕΥΤΥΧΙΑ" ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΦΟΡΝΙΑ

ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ των Μίλουετ, στη Σαίντ-Λόου της Καλλιφορνίας. Η οικογένεια Μίλουετ αποτελείται: από τόν Νέντ (πρόσφορο Ρομάνο αυτοκράτορας, ένας σούστος Καρκαλός ντυμένος σκοτσέζικα), από την κυρία του (περίφημη νοικοκυρά, που έξερει το ίδιο περίφημα να φτιάξη ένα γλυκό όπος και να οδηγήσει ένα φορτάκι), από τόν Χάρου τόν γιού τους (34 έτών, εισηγητής μπάλ στην Καλλιφορνία) και από την Κορσάνε την κόρη τους (22 έτών, δυο φορές διαφευγμένη και πρόεδρον των γυναικών που έφθασαν τόν Ρουβί-κονα).

Είναι μια Κυριακή, ώρα 4 μ.μ. Οι Μίλουετ μόλις γύρισαν από την Γαλλία, όπου πέρασαν τρεις έβδομάδες και δυο μέρες στο Παρίσι, έκαθισαν φίλους στο σπίτι να πάρουν τσάι. Τό τσάι αποτελείται από τηγανίτες, σιρό-πια, χυμό πεπονιού με σόδα, μπανάνες θρα-σμένες και περμελές με λάδι και ζάδι. Κι' ένα μουσικό, γαλλικό τρασί, που ή κυρία Μίλουετ εισήγαγε έρωσυνφίως μέσα στις κυ-λόστες της.

Ο κύριος Μάκ, ή μίς Ρουσμπεν και οι Μπουντουέ, με την μίς Στόντι καταβάνουν με τα μικρά τους αυτοκίνητα. Όλοι είναι κά-τοικοι του Σαίντ-Λόου.

Η Ρουσμπεν είναι έθελοντής πράκτορ του δημοκρατικού κόμματος. Οι Μπουντουέ, έχουν κατάστημα έμπορευμάτων αυτοκινήτων μηχανών και ή μίς Στόντι είναι εισρηδοξίση.

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι δεν το κούνησαν ποτέ από την Άμερικη. Δεν έχουν τίποτα από τους γνωστούς έκα-τομολογούς γιάινου που τόσο συχνά μίς πε-ριγράφουν. Σάν κι' αυτούς υπάρχουν όμοια άλλα εκατό εκατομμύρια που κατοικούν την Άμερικανική Δημοκρατία.

Ο Μίλοουετ, ή όποιος έπιθυμεί να διηγηθή το ταξίδι του στη Γαλλία. Αί τί γράφ, να ξεναγήσει κανείς το σπίτι του, με τα κομφο και τις άγαπημένες του συνή-θειες! Γιατί, έξερτε, στη Γαλλία βρίσκονται άκόμη σε μεσαιωνική κατάσταση...

Ο Χάρου, αποτεινόμενος στον Μάκ. Για σιέψου, πώς δεν έχουν τηλεφώνω μήτε στα τραίνα τους!... Και είναι τα βράδια τους, έξερτε, τόσο μεγάλα. Σάν κορτί από τουά...

Η Κουρία Μίλοουετ. Όστε, κύριε Μίλουετ, έπισκεφθήκατε το Παρίσι σε ένοικιότητες; Όστε;

Η Κουρία Μίλοουετ. Ά, δέ, θελήσαμε να γνωρίσουμε κατά βάθος την πόλι

αυτή. Γι' αυτό και περάσαμε δυο μέρες. Μίς Στόπι. Λένε πώς είναι ή ώ-ραιότερη πρωτεύουσα της Μόρτης.

Κυρία Μπούντονε. Λέγουν ότι είναι έπιθλητικό. Μίλοουετ. Ναι... Όραιο το μάρεμα.

Ακόλουθα ένα άλλο δόγη, τώ με-σύντα στην πλατεία της Όπερας. Με πήρε σε μια άλκινη γραμμώρια. Μίς Στόπι. Όστε την έπισκεφθή-κατε; Χάρου. Όχι, είδα από την κλειδοφ-τρικα, χωρίς να μπο-ρέσω να διακρίνω τί-ποτα. Τό μόνο καλό είναι που σπημένος έσπαθ λουλούδια, έγρασα τó ρολόι μου και είκοσι δολάρια που είχα στην τσέπη, κι' αυτό ήταν όλο, δυστυχώς...

Μίς Στόπι. Τέλος πάντων, σάς έδωσε το Παρίσι, την έγγιστοι πόλεως θιαρ-τίας; Χάρου. Ά, δέ, 'Η Νέα Υόρκη είναι χειρότερη, μόνο ίσως που δεν σου παίρνουν τó ρολόι την ώρα που βλέπεις από την κλει-δαρότρυπα.

Ο Μάκ. Για λέ-γε, Χάρου, μονάχατ η Γαλλία, Λένε πώς στα κα-ρτεία οι Γάλλοι μπαίνονται στη την ώρα και ύστερα ανταλλάσσουν τις χάρες των. Χάρου. Όχι, δεν γίνεται πιά αυτό μεταπολεμικός, γιατί κοστίζει κατόντα το γυνία της συμφιλώσεως.

Μίς Στόπι. Τενικά βρίσκατε τους Γάλλους συμπαθητικούς; Χάρου. Ναι. Είναι πολύ ένεγνέσι. Χαιρετούν όλη την ώρα. Ακόρη και τους νε-κρούς που δεν έξερν.

Ο Μάκ. Ό, ή έγγιντα είναι σαν το λα-τίνιό, γεμάτο άέρα μαζιλάσι. Δεν έχει τί-ποτα μέση, άλλα κλάθια άναστασία.

Κουρία Μίλοουετ. Τό μόνο τους καλό είναι που όταν δούν μια κωνοκνητή ή άρελή, λένε πώς είναι Άμερικάν.

Ο Μίλοουετ άναγγέλει το κρασί. Ο έθελοντής πράκτορ στρίψει καλά τα γυνάτιά του.

Τό καλύτερο γαλλικό κρασί. Χάρου. Δοκιμάστε λίγο, μίς Στόντι. Μίς Στόπι. Εύχαριστώ, άλλα πρέ-πει να φύγω, γιατί έχω δουλειά στο δικα-στήριο.

Ο Χάρου παίρνει το χέρι της μίς Στόντι και το φιλεί. Αί; τί κάνεις αυτό; Χάρου. Φιλώ το χέρι της κυρίας, ό-πως οι Γάλλοι.

Κουρία Μπούντονε. Φίλοι, τα χέρια από θέατρο; Ο Μάκ. Ποιό θέατρο, καλέ, παν-τό. Αλλά δεν βρένε το γυναικό χέρι να ψη-φίση. Όθλουν να το βρισκούν έλθεδρο να το φιλούν.

ΜΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

ΕΡΩΓΕΥΜΕΝΟΙ ΗΣΥΧΑΣΤΕ!..

Τό φιλι άποκατεστάθ

ΜΕ ΜΙΑ καταθλιπτική πλειονοψη-φία, άπεκατεσθί ένας μεγάλος ένοχος ή θεωρούμενος ως τέτοιος, ένας έγκληματίας, στον όποιον ά-πεδοσαν άναρρήτητα κακούργηματα, ένας έφάλλλος του Δράκουλα για τόν όποιον έλεγαν πώς κατάρβαν να άναμνήνη το φοβερό του δηλητήριου στο πιο γλυκό μύλι.

Άδεια τή Θεά! Έτσι έχουμε μια ένη-συχία λιγώτερη στην καθημερινή μας ζωή, και, με τη σημερινή κατάσταση, σχεδόν μια νίκη.

Ο μέγας αυτός κατηγορούμενος δεν εί-να κάποιος στο είδος του Μάτουςκα, του έκτροχαστού τράινον, ή του δράκου του Ντύσελντορ που ή άνάμνησις του προκα-λεί φρίκη, άλλα άπλούστατα: το φιλι. Αύ-τη τη φορά ή έπίθεσι δεν προήρχετο από μια γυναικά όπια ή φρολάνη Άννα-Μα-ρία Κλέμερ, που είχε κηρύξει τόν πόλεμο εναντίον του φιλιού κατόντα μιας μεγάλης αίσθηματικής άπογορευτικής — καθώς θά θυμόνται ίσως οι άναγνώστες μας.

Η δίσ Κλέμερ υποχρεώθηκε άλλως τε να καταθίση άργότερα τα όπλα μπροστά στην έξέγερσι της Βιεννέζικης νεολαίας και να προσφέρει μπροστά σε όλους τα χείλη της στον μνηστήρα της!

Σήμερα είναι ένας Άμερικανός σοφός, ό καθηγητής Φρόνσις Φρόζονσκ, διευτήτης του νοσοκομείου του Μπουφφολο — Ήνω-μένα Πολιτεία — που με την σειρά του την «καθίστα» δχι μόνον από το κοινόν, άλλα, πιο έπίσημα άκόμα, από τους γιαιτρούς και καθηγητάς, από τους συναδέλφους του.

Υπάρχει μια έποχη αλήθεια, που ή πόλις του Μπουφφολο ζώει στην τρομοκρατία. Στα νοσοκομεία, στις κλινικές, στα σχο-

λικά, στα θέατρα, στις οικογένειες άκόμα, ή δι-κατορία του καθηγητού Φρόζονσκ, αυτό του Ρο-βερτιέρου του έτατος, έπέβαλλε τόν νόμο της. Διαλέξεις, μπροσούρες, δόλκηση προπαγάνδα εναντίον του φιλιού. Πρόσχημα και φιλικές άκόμα μορφές, σαν χα-ρίς αικονομία σ' όλους,

έκείνους που δεν μπορούσαν ν' άπολά-χθουν από την... δολοφονική αυτήν συνη-θεια. Τό φιλι δεν είναι μόνον μια κίνηση άνήλικη, άλλα ένα έγκλημα, και ως έγ-κλημα πρέπει να τιμωρήται, έδωλινε ό σοφός καθηγητής. Και, μόρ έλε κεντη-μένη στη μπράβια του και στην κοιλία του την ρητή διαταγή: ΜΗ ΜΕ ΦΙΛΗΤΕ και οι γυνίκες ήταν υπακούον για κάθε προσβολή σ' ένα τέτοιο του έτατος.

Οι άρχοντες συναρμολόγησαν ποντού και οι καταδίκες ήσαν σόντοιες και χωρίς εί-κασία.

Άλλα με τη σι-ρά του τώρα ό κα-θηγητής Φρόζονσκ ήτταται σε κάθε ση-μείο.

Η συναισθησια άρ-χως μορτακά γράφει της Άταρ-κίς Σχολής του Πα-νεπιστημίου. Σοφοί έβουθήσαν σε με-γάλες μελέτες, σε βαθύς έρευνες, σε σπουδαία πειράμα-τα, και όταν τα άπο-τελέσματα τών έρευνών αυτών ή-σαν έτοιμα άόγως ή έκορταρία της άπε-καταστάσεως, Άνά-μεσα από άνγκάσις έκείσεως και σπατί-σικές έπιστοποίη-σαν πώς πραγματι-κά, αν υπάρχον μικρόβια που μετα-δίδονται από χείλη

ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 20ην ΣΕΛΙΔΑ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΔΕΚΑΤΡΙΣ ΜΙΚΡΕΣ «ΦΟΡΜΟΥΛΕΣ» ΠΟΥ ΘΑ ΦΕΡΟΥΝ ΕΥΤΥΧΙΑ

- 1.— Για να ελθε ευτυχισμένη πρέπει να θέλεις να ελθε και να βίνεις στο κάθε πράγμα την πραγματική του αξία.
- 2.— Αι θύοι, οι άνθρωποι, η περιουσία, ο δόξατος εκτίσαν την ευτυχία. Αλλά της ευτυχίας, ο δόξατος εκτίσαν την ευτυχία. Αλλά της ευτυχίας, ο δόξατος εκτίσαν την ευτυχία.
- 3.— Ο δόξατος, ο κανονικός άνθρωπος, και καθ' ύλην δόξατος από τη φύση, απολαμβάνει από τρία μέρη τη χαρά.
- 4.— Η μετρίτης εις τας επιθυμίας και η ισορροπία εις τας φιλοδοξίας, εξασφαλίζουν την ευτυχίαν.
- 5.— Δυστυχιστός πρὸς τις νίκας: δὲν ὑπάρχει τίποτε στον κόσμο, πού νά μὴν ἔχει καὶ τὸ κακό.
- 6.— Μὴν ἀπελπίζεσθαι ἀπὸ τῶν ἀτυχιῶν. Οὐδὲν κακὸν ἀμύνει καλόν.
- 7.— Ὁ τεμπέλης εἶναι παραδομένος εἰς τὴν καταστροφὴν. Ὁ ἐργατικός εἰς τὴν ἀρετὴν, πού ἐξωρῶνται τὴν ἔργασίαν.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΚΥΡΙΑΚΗ

Όταν κανείς δοκιμάζει μία μεγάλη χαρά ή μία μεγάλη λύπη, νομίζει πως ό κόσμος όλος τό ξέρε: και πως ό πρώτος που θα συναντήσει στο δρόμο του, θα είναι ένας φίλος, που θα συμπάσχει τὴν δυστυχία σας ή θα χαρή για τὴν ευτυχία σας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΟΥΜΑΣ—ΒΙΟΣ

Η ευτυχία είναι διαχυτική.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΛΗΔΗ

Η ευτυχία είναι διαχυτική: ή χαρά τρελλή, λένουν.

ΤΟΠΟΦΕΡ

Η ευτυχία δὲν έπρεπε ποτέ να είναι διαχυτική: πολλοί ζηλεύοντες ένελεύοντο.

ΑΝΡΥ ΡΑΜΠΥΣΣΟΝ

Πρέπει ή ζωή να είναι τόσο θλιβερή, μά να τραγουδούν τόσο δυνατά.

ΝΑΠΟΛΕΩΝ

Οι μεγάλες χαρές είναι αδιάκριτες.

ΚΥΡΙΑ ΝΤΕ ΠΥ-ΖΙΕ

ΔΕΥΤΕΡΑ

Η ευτυχισμένη ζωή είναι ή χαρά μέσα στην ψυχική.

ΣΑΙΝΤ-ΩΓΚΥΣΤΑΙΝ

Εκεί που υπάρχει χαρά υπάρχουν και χαρά.

ΙΤΑΛΙΚΟ ΡΗΤΟ

Η χαρά είναι ή ζωή διά μέσου μιας άκτινας.

ΚΑΡΜΕΝ—ΣΥΛΒΑ

Η χαρά δὲν είναι παρά ένας σπινθήρας ευτυχίας.

ΚΟΝΤΕΣΣΑ ΔΙΑΝΑ

Η χαρά της ζωής είναι ίσως ή άπαιλευθέρωσις.

ΙΒΕΝ

Ναι, ή χαρά είναι καθήκον, γιατί με ποιά δικαίωμα μπορούμε να στενοχωρούμε τὸν άλλον με τό θλιβερό ύφος μας; Να στείρωμε παντού τὸν θανάτιον της άπογοητεύσεως και της μελαγχολίας.

ΜΕΡΡΥΜΑΝ

ΤΡΙΤΗ

Τὸ καθήκον απαιτεί να εκθέτουμε δημοσία μὴν άραία ζωή, μία μεγάλη ευτυχία.

Η μεγάλη ευτυχία άκτινοβολεί από χαρά και όγεια.

ΑΛΦΟΝΣ ΣΕΣ

Η ευτυχία είναι άραίο θέαμα. Είναι τὸ άραιότερο θέαμα.

ΑΛΑΙΝ

Πρέπει τὰ προσώπα μας να λάμπουν από χαρά, για να φωτίζονται τὰ θλιμμένα πρόσωπα τὸν άλλων. Ένας άνθρωπος πασιφανώς εὐτυχος, ευχαριστιμὸς άπ' τὴν ζωή, χαρούμενος, είναι δημοσίος καλός.

Μ. Ζ. ΣΑΒΑΖ

Τίποτε δὲν μπορεί να άμορφήσει τὸ πρόσωπό μας, τις κινήσεις μας, τους τρόπους μας από τὴν επιθυμία να πράξουμε τὴν ή χαρά γύρω μας και όχι τὴν άπαι.

ΕΜΕΡΣΟΝ

Η χαρά μας έχει κόψει όλα τὰ λουλούδια της ήμέρας.

ΚΥΡΙΑ ΖΕΡΑΡ ΝΤ' ΟΥΒΙΛΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ

Έσπες εύχοναι καλή διάθεσι. Νά τί θα έπρεζε κανένας να προσφέρει και να δεχθί. Νά ή άληθινή ευγύμνια, που πλουτίζει όλον τὸν κόσμο και πρώτα-πρώτα εκείνον που τὴν βίνει. Νά ο θρασυρός που πολλαπλασιάζεται με τὴν ανταλλαγή.

ΑΛΑΙΝ

Ο κόσμος άήκει σε κείνους που πάνε να τὸν κατακτήσουν με τὴν αίσουριά και τὴν καλή διάθεσι αντί βίαν.

ΝΤΙΚΕΝΣ

Η ευτυχία, ή χαρά, ή εὐθυμία είναι κολλητικές: φροντίσε να δείχνουμε ευάδθετα ή ευχαριστιμένη στο σπίτι σου και στού; φίλους σου.

ΔΟΚΤΩΡ ΒΙΚΤΟΡ ΠΩΣΣΕ

Η ευδαιμονία! Τι άραίος τρόπος να κατακτήσεις τὴν ζωή.

ΚΥΡΙΑ ΒΑΛΥΕΡ

ΠΕΜΠΤΗ

Τὸ πεπονημένο είναι καθὼς καθρέπτης: κίμε μία γκρίνια και θα τὴν ανταποδώσει, χαμογέλασε και θα χαμογέλασει.

ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΣΩΡ

Τὸ χαμόγελο είναι μία άκτινα: γι' αυτό φωτίζει όλα τὰ χαρακτηριστικά του προσώπου.

ΚΟΝΤΕΣΣΑ ΔΙΑΝΑ

Η ζωή είναι ένα κομπόλι από μικρές άδελότητες, που ο φιλόσοφος παίζει χαμογελώντας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΟΥΜΑΣ

Η πό χαμηλή άπ' όλες τις μέρες είναι εκείνη που δὲν γελάσαμε.

ΣΑΜΦΟΡ

Μάθετε σ' όλα τὰ έθνη να γελούν χαλλικά: είναι τὸ πὸ όγιες και τὸ πὸ φιλοσοφημένο πράγμα στον κόσμο.

ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΡΕΝΑΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Η εὐθυμία είναι ή ιστρική ή πὸ καλή και ή πὸ φθηνή, για τὰ παιδιά σας και για σας. Δάστε τους μία καλή δόσι άπ' αυτή. Αυτό θα σας γλυτώσει από τις συνταγές τὸν γιατρού και κάνοντας τὰ παιδιά σας πὸ χαρούμενα, ααζάνετε τις πιθανότητες της ευτυχίας σας.

Ο. Σ. ΜΑΡΤΕΝ

Η εὐθυμία που είναι τὸ αντίφάρμακον της θλίψεως κάνει τὴν ζωή πὸν με γούλι.

ΝΤΥΚΛΟΣ

Η εὐθυμία μας κάνει να ξεγυμνουμε για μία στιγμή ότι ή ευτυχία δὲν είναι κοντά.

ΜΑΡΜΠΩ

Δὲν είναι εὐθυμος κανένας, επειδή είναι ευτυχής, αλλά επειδή είναι ευτυχής είναι και εὐθυμος.

ΡΟΜΠΕΡ ΝΤΙΕΝΤΟΝΝΕ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Θέλετε να ελθε ευτυχής; Διδίθε άπ' τὴν καρδιά σας τὴν θλίψη, τὸ φόβο, τὴ ζήλεια, τὸν πόθο, τὴν τογκουνα, τὴν άκράτεια, τὴν μολθοκότητα.

ΕΠΙΚΗΤΟΣ

Γιατί είσαι θλιμμένη ψυχή μου, όταν δὲν υπάρχει κανένα πλάσμα, που να μὴ νοιώθι ή χαρά, που να μὴ βυθίζεται και να χάνεται στον έρωτα.

ΛΑΜΕΝΝΑΙ

Δὲν υπάρχει σ' αυτό τὸν κόσμο παρά ένας δρόμος πρὸς τὴν ευτυχία: να προσφύλασσε τὴν ψυχή μας άπ' τὴν κατάκρησις της θλίψεως, να μὴ άρνιόμαστε ποτέ να νικώμεθα άπ' τις δυστυχίες που μας περιβάλλουν.

ΒΑΚΧΥΛΙΔΗΣ

Η πλήξης είναι ή δυστυχία τὸν ευτυχών.

ΟΥΩΥΠΟΛ

ΟΛΕΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΕΙΣΑΣΤΕ ΩΜΟΡΦΕΣ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ ΚΑΤΩ ΤΩΝ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΩΝ

Μερικές περιποιήσεις της ωμορφιάς. που επιτρέπονται στα νέα κορίτσια

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΑΜΕ στο προηγούμενο φύλλο τὸ δόκωλο ζήτημα τὸν μακιγιάζ, εκείνο που επιτρέπεται στις κοπέλλες κάτω τὸν εικοσάχρονον. Δὲν μᾶς φαίνεται περιττὸ να δώσουμε σήμερα μερικές οδηγίες στις κοπέλλες, σχετικά με τις περιποιήσεις της ωμορφιάς που ταυρίζουν στην ήλικία.

Εάν πιστεύομεν τὸς φυσιολόγους, ή επιθερμιά άρχίζει ήδη να χάνι τὴν ζωτικότητα της, από τὰ δεκαέξι χρόνια. Είναι τρομερὸ να τὸ σκεπτεται κανείς! Είναι αλήθεια ότι από επιστημονικής άπόψεως, ή ενεργία τὸν ιστών μετράται πὸ το μικροσκόπιο... Καθησυχάζετε, λοιπόν, δεσποινίδες: μπορείτε να έχετε έμπιστοσύνη στον έαυτό σας για πολλά χρόνια!

Μη ξεχνάτε, δὲν τούτοις, τὴν ουσουσία αυτή οπόδειξι, ότι τὸ κνηρὸ τὸν δέρματος είναι ένα φυσικό φαινόμενον, φοβερό και πάντοτε άπαιτητικό, τὸ όποιο όμως μπορείτε να άντιμετωπίζετε με τις κατάλληλες περιποιήσεις.

Οι άσπορι κύκλοι στην φωτογραφία μας μᾶς δείχνουν τὰ εὐάσητα σημεία τὸν προσώπου, που σχηματίζονται οι ρυτίδες. Είναι τὰ ίδια σε όλες τις γυναίκες. Μόνο άνάλογα με τὴν κατασκευή τὸν προσώπου, υπάρχουν μερικές μικρές διαφορές. Οι ρυτίδες σχηματίζονται, από τὴν μύτη ως τὸ στόμα και οι όποιες άνομαζονται «ρυτίδες καταστροφής» γιατί άμέσως κάνουν τὸ πρόσωπο να φαίνεται πὸ ήλικιωμένο, άναφάνονται πρώτες σὰ νέα προσώπα.

Μερικά παιδικά πρόσωπα τις έχουν ήδη αρκετά άσθητες, από ήλικίας άνω τὸν έξιον. Δὲν μπορείτε λοιπόν να τις άποφύγετε εντελώς. Εκείνο που πρέπει είναι να άποφύγετε να γίνουν πὸν βαθιές και να άφύουν να πέφτουν οι γωνίες τὸν στόματος. Θα πολεμήσετε τὸ κακό αυτό κάνοντας κάθε μέρα στο σημείο αυτό, κυκλικό μασάζ από τὰ κάτω πρὸς τὰ έπάνω, με μία θρεπτική κρέμα.

Πρέπει, επίσης, να μασάζετε καλά τις τρώφες. Δὲν μπορείτε να φαντασθίτε σε ποιά βαθμὴ ή καλή κατάσταση τὸν δοντὸν είναι εὐνοική τὴν νεότητα τὸν προσώπου. Σ' αυτή άρδεύεται πολλὰ φορές ή διατήρησις της ωμορφιάς, πέρα από τὰ κανονικά όρια, ενώ τὰ άσχημα όντια καταστρέφουν τὴν άρμονία τὸν προσώπου.

Με τὴν διαρκή γύμνασι τὸν μικρὸν μύον,

ταν παρειῶν και τὸν σιαγόνων, τὸ δρόλ τὸν προσώπου διατρεπεί τὴν σταθερή γραμμή του.

Φροντίζετε, επίσης, να προσέχετε τις έκφράσεις τὸν προσώπου σας. Ποτέ να μὴ

έχετε έκφρασι συμωμένη, μελαγχολική ή κίχη, όταν άναπαύεστε. Προσπαθίτε να έχετε πάντοτε γελαστή και γλυκαία έκφρασι. Θα σας γίνει τόσο φυσικό αυτό, πὸν στο τέλος, θα έχετε πάντοτε τὴν έκφρασι, αυτή

και ή ωμορφία σας θα κερδίσι άφάνταστα τὸ πορὸν όπως και σὸ μέλλον.

Πολλές γυναίκες, ενώ ή φύσις τις προέκισε με άραία και λεπτά χαρακτηριστικά, κατέστρεψαν και γέρασαν τὴν φυσιογνωμία τὸν, με τις άσχημες έκφράσεις τὸν προσώπου τὸν.

Όσο για τὸ διπλό σαγόνι, δεύτερο σημεῖο της ήλικίας που μπορεί να σχηματισθί πολύ ένορσι, προέρχεται γενικά από τις κακές στάσεις, στις άρες της έργασίας και τὸν ύπνου. Προσέχετε λοιπόν τὸν τρόπο με τὸν όποιον κοιτάτε τὸ κεφάλι. Εάν έργάζεσθε με σκυμμένο κεφάλι ή κομένο μέσ' στο λαμό, γρήγορα θα σχηματισθί διπλό σαγόνι. Παρατηρήστε τις νέες φίλες σας όταν διαβάζουν, κεντούν και άκούη όταν περπατούν. Ποιές από αυτές σκεπνόνται να σηκώσουν τὸ κεφάλι; Ένώ θα ήταν ο μόνος τρόπος, πὸν δὲ άποφύγουν τὸ διπλό σαγόνι.

Επίσης όταν κοιμάσθε, μη διπλώνετε τὸν λαμό σας τὰ περισσότερα. Είναι ίσως πητικό, αλλά και πὸν επικίνδυνο τὸν δόβλ τὸν προσώπου. Να κοιμάσθε σε στρατιώτης, χωρίς μαξιλάρι, με τὸν τὸν προσώπο και τεντωμένο τὸν λαμό έπάνω σε λεπτό και σκληρό στρώμα. Είναι μία άσχημα εξαόκησις, όχι μόνο για τὸ πρόσωπο, αλλά επίσης και για όλο τὸ σώμα. Άς έλθουμε τώρα στην τρίτη επικίνδυνη ζώνη: στο μέτωπο και άνάμεσα στα άφρύδια. Οι ρυτίδες τὸν προσώπου, κάθεται ή άριζόνια ζώνη και άνάμεσα στα άφρύδια, σχηματίζονται και αὐτές από τὴν νεαρά ήλικία.

Τὰ νεονικά παιδιά, τὰ δειλά και τὰ πὸν προσεκτικά, σχηματίζουν στο μέτωπο, άνάμεσα στα άφρύδια, δύο γραμμές, τις όποτες θα διατηρήσουν σε όλη τὴν ζωή τὸν, δὲν άντιδρᾶσκουν άμέσως. Οι γραμμές αυτές είναι σχηματικές σ' ένα άσδοκό πρόσωπο, αλλά δὲν ταυρίζουν καθόλου στο γυναικείο.

Κάνετε λοιπόν μασάζ, με προσοχή, με όλο τὸ μέτωπο, έκει όπου βλέπετε να εμφανίζεται και ή παραμικρά ρυτίδα. Κάνετε επίσης μασάζ στα άφρύδια, με ταμπιήματα από έμπρός πρὸς τὰ πίσω... και άποφύγετε, όσο μπορείτε, να ζαρώνετε τὸ μέτωπο σας, όταν μιλάτε ή έργάζεσθε. Είναι δύσκολο, τὸ έξορμε, αλλά γι' αυτό άκρίβως πρέπει να συνηθίστε από μικρές.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΡΝΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΕΑΝ ή σχέση μεταξύ φίλων και μαρτρώσεως, όπως σας τὴν άνέλεμα είναι ένας πόλεμος με μάχες δυνατές, με θυρώματα, καταρύνια και άπόλλειες, ύπάρχει άπόσο και ένας άλλος στρατός για έναν μικρό πόλεμο μεταξύ τὸν δύο φίλων, ο πόλεμος παιγνιδι και διασκεδάσεως. Ο μικρός αυτός πόλεμος λέγεται φλέρτ. Ποιός μπορεί πὸν να άνακαρίσει στο στεγνό και λογικό αυτό άγγλικό μονοσύλλαβο τὸ γαλλικό ρήμα «φλερτέ»; Τὸ φλέρτ εἶνε τὴν έννοιαν τὸν «φλερτέ που σημαίνει άνάκη.

Σήμερα όμως τὸ φλέρτ πέθανε, όπως πεθαίνουν τὰ λουλούδια της άνοιξης, ενώ ή σκληρή άγγλική λέξις θριαμβεύει. Σημαίνει, πρώτα τὸ πράγμα και ή μαρτρώσεως σας, σας λέει: «Τὸ φλέρτ με διασκεδάζει».

Προπαγανδίζετε

για τὴν διάδοσι της «Γυναίκας». Πείστε έστω και μί α φίλη σας να γίνη άναγνώστρια. Έτσι ή «Γυναίκα» θα μπορη να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΠΩΛ ΜΠΟΥΡΣΕ

και κατόπιν τὴν συνήθεια: «Είμαι λίγο τὸ φλέρτ». Εκείνος ή εκείνη πὸν συνηθίζει τὸ φλέρτ καθιστούντας τὸν άλλον λέγοντας: «Δὲν φαντάζομαι να ζηλεύης, πρόκειται για τὸ φλέρτ μου άπόλας και μ' αυτό καταλαβαίνετε πὸς πρόκειται για ένα έλαφρό κόρτε, χωρίς συνέπειες.

Κύτταζε τὸ λεξικό τὸν Λιτρέ να δῷ πὸς έξηγεῖ τὴν λέξι και βρήκα: «Λέξι άγγλική που σημαίνει μικρὸ τέχνασμα τὸν νέον πρὸς τις νέες και τάνάπαλιν». Τι άπολοι και ευγενείς που είναι αὐτοί οι φιλόλογοι! Έγώ πὸν δὲν υπήρξα έλλο στη ζωή μου από ζηλότυπος, αυτό τὸ μικρὸ τέχνασμα με άνησυχούσε πάντοτε και με τυραννούσε. Πὸν άρχιζει; Πὸν τελειώνει; Άκόμη και σήμερα πὸν είμαι χωρίς έρωτα, θα ήθελα να ξερο τὴ έννοιαν οι γυναίκες με τὴν λέξι αυτήν.

Μία μίτρα εθαύμαζα ένα περίφημο πίνακα τὸν 'Ανέλκο στην Φλωρεντία, όταν ή συνοδός μου, μοῖ λέει: «Κυττάζετε κύριε Λάορερ, πὸς οι καλόγχοι φλερτάρουν με τὸς άγγέλους...».

Η φράσις αυτή με έκανε να πέσω σε σκάμει και θα εξακολουθούσα να σκεπταμαι τὴν έξηγησι τὸν Λιτρέ, εάν δὲν με διέκοπτε μία Άγγλιδα μία μέρα με τὸ 'Αγγλοσλαβικό της ειρυνικό ύφος, λέγοντάς μου: — Συγγνώμη κύριε, μά άν δὲν κάνω λά-

θος, ή λέξις αυτή κυρίως στην Γαλλία κυλοφορεί.

Ελθετε ποτέ σ' ένα σαλόνι μία νέα γυναίκα να τραβᾷ ένα ήλικιωμένο ή και νέος σε μία γυναίκα χαριστά και τὸ γυνικό τὴν μπράτσα να έγγει ή λίγο τὸ μασὸν ένδιαμα τὸν κυρίου, και τὰ μάτια της να χαϊδεύουν και να γελούν, και τὰ πόδια της να παίζουν έπάνω-κάτω, ενώ οι άρρενες βρίσκονται στον έβδομο οδρανὸ της σαρκικής ευδαιμονίας; Τὸ θέαμα είναι συνηθισμένο, όπως είναι και συνηθισμένο όταν τελειώσει αυτή ή διασκεδάσις, να πλησιάσι κάποιος τὴν κυρία και να της πῇ: — Άρκετά φλέρτάρσε άπόψε.

Μία κυρία πὸν της μιλούσα για τὸ φλέρτ μοῖ εἶπε: — Τι τὰ θέλετε, τὸ φλέρτ είναι ή άμωρτα τὸν τίμιον γυναικῶν.

Είναι καί' αυτή μία έξηγησις, αλλά έχει τὸ μειονέκτημα να περιλαμβάνει μόνον τις νέες. Οι τίμες τὸν εἶδους αὐτὸν θεωροῦν έπιτηρημένο, δὲν δὲν σημαίνει πλήρη κατοχή και έπιτρέπουν τὰ σφιέματα τὸν χειρῶν, έως τὸ σφιέμο της μέσης περνώντας από τὸ πὸλ στο στόμα ή στο λαμό.

Ένας νέος, με τὴν έλευθεροστομία που χαρακτηρίζει αυτή τὴν ήλικία, μοῖ διηγόνταν τους έρωτές του με μία κυρία, τὸς περιπάτους τὸν στα δάσι με όλες εκείνες τις συγκινήσεις που ζετρώλλαναν τὸν νίον.

— Έξερτε, είναι μία τίμια γυναίκα. Μοῖ τὸ έχει ήδη πῇ, πὸς θέλει άπόλας να φλερτάρη, αλλά έρωσὴ και δὲν θα έχη ποτέ.

Κατά τὴν έκδοχή λοιπόν αυτή, θα πορῶσε κανείς να χωρίσι τὸ φλέρτ σε δύο: σε φλέρτ τίμιο και σε φλέρτ κατώτατο. Για τὸν ζηλότυπο σύζυγο ή φίλο, τὸ φλέρτ έχει μία έννοιαν: δείχνει τὸν πόθο της γυναίκας για τὸν άνδρα, πόθο κρυμμένο έδῶ, ποιητικὸν έκει, κυνικόν άλλού. Ναι, είναι ή χαρά ή άφέλης ή και διεφθοσμένη πὸν νοιώθει ή γυναίκα να τὴν περιβάλλουν, να τὴν ποδοῦν. Και οι άνδρες όταν πρόκεινται για τις δικές τους γυναίκες δὲν τὸ έγκρίνουν, όταν όμως φλερτάρουν αὐτοί με τὸν άλλον τις γυναίκες, τότε πετούν στα σύννεφα και εύλογούν τὴν έφεύρεσι αυτή τὸ φλέρτ.

ΕΙΣ Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

Προπαγανδίζετε

για τὴν διάδοσι της «Γυναίκας». Πείστε έστω και μί α φίλη σας να γίνη άναγνώστρια. Έτσι ή «Γυναίκα» θα μπορη να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

ΑΠΟ ΣΑΣ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ

Μην παχαίνετε για να μη γεράσετε!

ΕΙΝΑΙ εντελώς ασυστό, ότι τὸ πάχος μπορεί να γίνου χωρίς ζημία, αλλά ή προσθήκη ήλικας στη γραμμή, όταν ελθε κοντά, ή νεότης τὸν προσώπου σας άναγκάζεται να...

Άλλα πὸν συχνά σας βλέπουν από μακριά, παρά από κοντά ο δόκος σας (για να μιλήσουμε έλευθερά, διακαλογεί τὴν άντιλήψη «Παχία κυρία, κυρία ήλικιωμένη».

Είναι ένοχολητική, είναι μάστιγα έλευθερο τὸ πάχος σας εάν ελθε μάστι τριάντα έτών ή λίγο περισσότερο... Ποιά γυναίκα παραδύχεται με εύκαρινά τὰ σαρκάτα...

Στα χρόνια που ζούμε, πρέπει να φαινοίται κανείς σαρκάτα έτών και όταν άκρη πλησιάζει τὰ έξήτα, όσον άραφά τις γραμμές του τούλάχιστον. Θέλετε να ξεετασώμε με τὸν πὸν πρακτικό τρόπο, τί ζωή πρέπει να διάγεται για να διατηρήσετε τὴν εὐκνισία σας και να άποφύγετε τὸ πάχος;

Δὲν είναι δυνατόν όλοι να πηγαίνουν στα λουτρά και να άκολουθούν πολυδάπανες θεραπείες και διαίτες, αλλά όλοι μπορούν να έκλέξουν τὴν τροφή τὸν και να δώσουν ζωή γυγιή.

Δὲν θα μιλήσουμε για ειδικές περιπτώσεις σαρκάτα παχυσαρκίας, ή όποια προέρχεται από άσχηματηκή κατάσταση της υγείας. Μόνο ο εὐκαρς γαστρε μπορεί να άναγνώσι τὴν κατάσταση αυτή και να έπιβάλι τὴν κατάλληλη θεραπεία. Κάθε διαίτα, χωρίς τὴν γνώμη τὸν γιατρού, θα έκινδύνευε να έπιδεινώσει τὴν κατάσταση και θα ήταν ίσως και επικίνδυνη.

ΔΙΑΗΤΗΡΙΑΣΕΘΕ

Πείστε κατ' άρχήν τὸν έαυτόν σας, ότι εάν παχαίνετε περισσότερο άπ' ότι ταυρίζετε στην ήλικία σας και στο εἶδος της ζωής σας, είναι γιατὴ δηλητηριάζεσθε. Η σήμεριή έπιστημη της διαητητικής καθόρισε σαφώς τὸς νόμους της γυγινης θρεψεως τὸς απαραίτητους για τὴν καλή λειτουργία τὸν όργανισμὸν. Μερικές παραβάσεις

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΕ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Η κ. Χρυσούλα Ίωακειμίδου άπαντᾷ σε έρωτήματα για ζητήματα ωμορφιάς

Σας παρακαλώ πὸν να μοῖ πῇτε εάν έγκρινατε τὸν «Fonds de teints» και να μοῖ συστήσετε ένα καλό πρεσκόπιμο δια τὸ βρέσθ. Κ. Α. Ζ.

Α. Π. Α. Ν. Τ. Σ.: Αὐτὰ τὰ «Fonds de teints» δὲν είναι παρά κρέμες υγρές, πολυάριθμες άπό τις γυναίκες, κρέμες πὸν έχουν άύστηρη ποικίλη. Πρέπει όμως να τὴν φροντίζετε πάντα με μία λεπτή πορώδη, τὸ δὲν υπερμακρύνει, πὸν ζητάτε καλὸς και τὴν κρέμα τὴν υγρή και δὲν άλλο σχετικό χρειάζεσθε, δὲν τὸ βρήτε εάν άποφασίσετε σ' ένα έγκυριο και σοβαρό 'Ινστιτούτο.

Τὸ λάδι είναι αὐτὸ που κάνουν τὸ μασάζ γύρω στα βλέφαρα για να μὴ σχηματίζονται ρυτίδες.

Α. Π. Α. Ν. Τ. Σ.: Τὸ λάδι που κρατάει τὰ βλέφαρα σε ύγρασία, ώστε να μὴν ρυτίδωνουν λέγεται «Gelodarium».

Ε: Για ποιά λόγοι στα πρόσωπά μου, άλλους άρρενες άνοικτους και μίαν άμυγδαλή, Τὸ πρέπει να κάνω;

Α. Π. Α. Ν. Τ. Σ.: Υπάρχει κρέμα ειδική για τὸν σκοπό τὸν.

νάλοισις πτωχὸν τροφὸν σε βιταμίνες και με πὸν πόθος.

Σ: Φυσικές ατίες: πὸν σπουδαίες για τις γυναίκες που καταβάλλονται εύκολα και καταπονοῦνται άκόμη εύκολότερα. Οι ένοχοι, οι στενωάρεις, ή έλευσις ή ή όπερβολική πνευματική ζωή ή άσχηματηκή τὰ ένοχία, όλα αυτά είναι ατίες, για να έμπερασούν τὸ άκαλοσώρητο πάχος.

Α: Τα δηλητηρίαση οίονπνευμα, ναρκωτικά, διεγερτικά, τα όποια ενεργοῦν στο νευρικό και άσθενέδες σύστημα και παραλύουν τὸν όργανισμό.

Έξερτε, δὲν άρκεῖ ένα μικρὸ ποτηράκι άλκοόλ κάθε μέρα, όποτε από τὸ φαγητό και ένα όρεκτικό, άκόμη και με νερό πρὸν από τὸ φαγητό, για να προκαλέσει τὴν χαρακτηριστική δηλητηρίαση τὸν άρρεών, άλλαντικῶν, γλυκοσάτων, κατα-

Τὰ μοντέλλα τῆς Ἑλληνικῆς Μόδας ποὺ ἐξετέθησαν στὴν Διεθνῇ Ἐκθεσὶ Βερολίνου

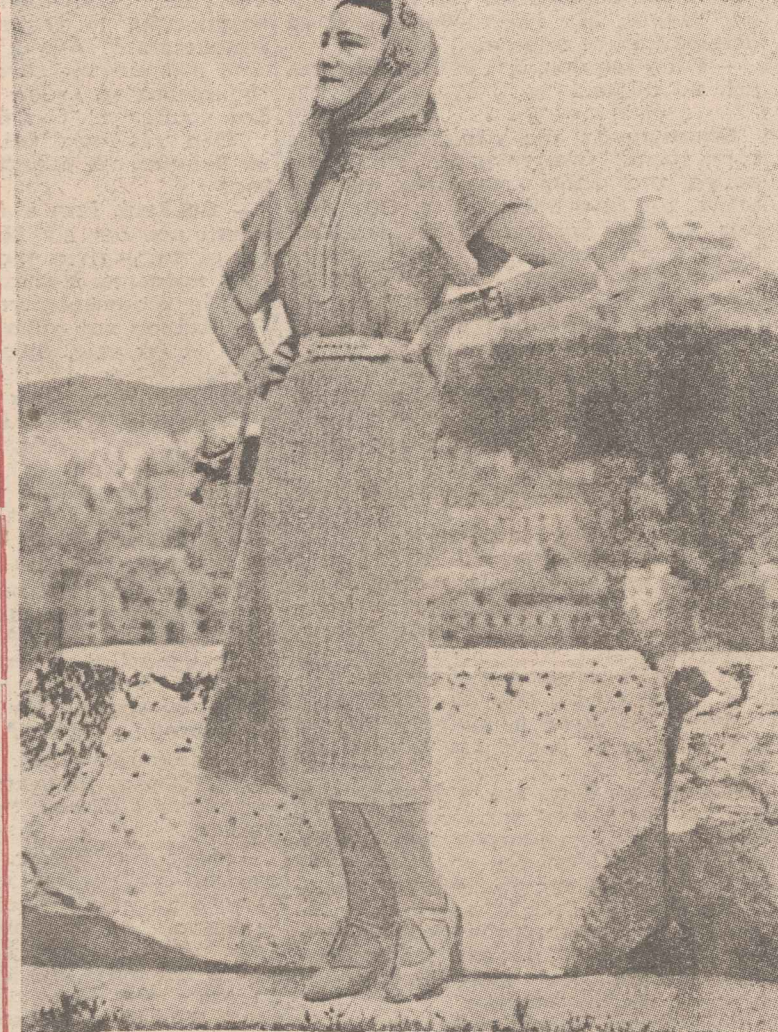
Τὸ 300 ἑτῶν αὐτὸ μοντέλλο ἔδωσε τὴν ἰδέαν διὰ τὴν δημιουργίαν τῶν δημοσιευομένων μοντέλλων, καθὼς καὶ τοῦ μοντέλλου τοῦ ἔξω φύλλου.

ΒΡΑΔΥΝΟ ΦΟΡΕΜΑ «ΤΕΡΡΑ ΚΟΤΑ».— Τὸ παράδοξον κόκκινον τοῦ ἑλληνικοῦ ἑδάφους ἔδωσε τὴν ἰδέαν διὰ τὸ βραδυνοῦν αὐτὸ φόρεμα, τοῦ ὁποῖου αἱ πτυχαὶ, ἡ γραμμὴ καὶ ὁ μανδύας μένουσιν εἰς αὐστηράν κλασσικὴν μορφήν. Μὲ μιὰ χρυσεὴ καρφίτσα τὸ φόρεμα αὐτὸ μπορεῖ νὰ μεταμορφωθῇ εἰς φόρεμα ἀνοικτὸ εἰς τὴν ῥάγην

Ἡπειρωτικὸν στυλ εἰς λευκόν.— Τὸ φόρεμα αὐτὸ ἔγινε ὅπῃ τοῦ Οἴκου Εὐαγγελίδου διὰ τὴν Α. Β. Υ. τὴν πριγκίπισσαν Φρειδερίκην-Λουίζαν, σύζυγον τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Δανιᾶ-χου. Εἶναι καμωμένο ἀπὸ λευκὸ μεταξὶ καὶ εἶναι ἐμπνευσμένον ἀπὸ κοσμήματα Ἡπειροῦ. Τὸ μικρὸν μπλεὲρ προσαρμόζεται ὁρμονικῶς. Ἡς μοναστικὸν στολισμὸν ὑπάρχει εἰς τὸν ποδόγειον ἑνα ἑλληνικὸν σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐξοικονομεῖ τὴν ἐλαστικὴν γραμμὴν τοῦ αἵματος.

ΦΟΡΕΜΑ ΤΗΣ ΠΛΑΞ.— Εἶναι καμωμένο ἀπὸ γαλάζιο μεταξὶ καὶ βαμβάκι. Σάνδαλα, σάρπα τοῦ κεφαλίου καὶ τσάντα, εἶναι καμωμένα ἀπὸ τὸ ἴδιον ὕφασμα καὶ χρῶμα. Τὸ Ἡπειρωτικὸν σχέδιον ἀπὸ ἀνθηρὰ στήν σάρπα τοῦ κεφαλίου καθιστᾷ ἀκόμη πλεονέκτημα τὴν θερινὴν δοξασιὰ τοῦ φορέματος.

ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΝ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙ.— Τὸ Καραγκούνικο κοστοῦμι ἐχρησίμευσε ἐδῶ ὡς μοντέλλο. Ἐπανωφόρι καὶ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ πρωτότυπον. Τὸ ἔπανωφόρι ἔχει χρῶμα φυσικοῦ λινού. Συμπληρώνεται μὲ ἀργυροῦν κόσμημα Ἡπειρωτικῆς ἐργασίας.

ΒΡΑΔΥΝΟ ΦΟΡΕΜΑ ΜΠΛΕ.— Ἡ συνολικὴ ἐντύπωσις φορέματος καὶ ἔπανωφορίου προσδιορίζονται ἀπὸ ἕνα πλήρες μπλέ, τὸ ὁποῖον ὑπογραμμίζεται ἀκόμη περισσότερον ἀπὸ τὰ λευκὰ καρρὸ καὶ τὴν θαμβὴ λάμψη τοῦ μεταξωτοῦ.

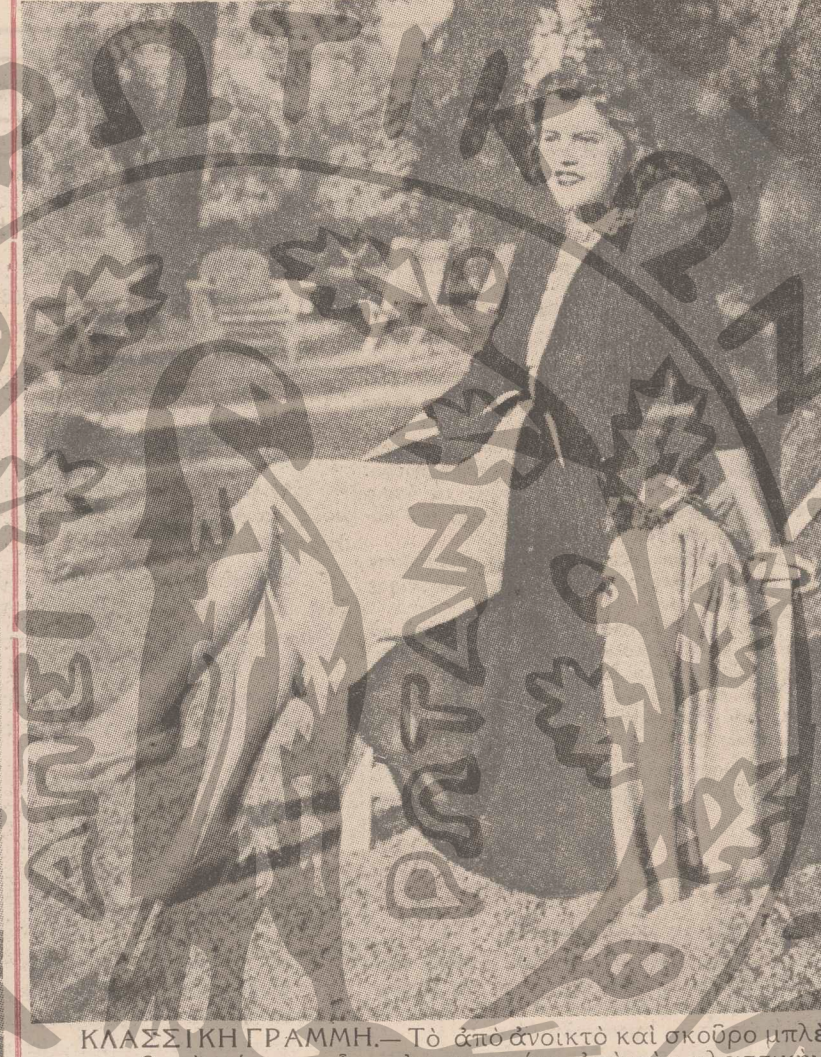
Τὸ περίφημον «Πιρπιρί» Ἰωαννίνων (Μουσεῖον Μπενάκη)

ΜΟΝΤΕΛΛΟ «ΣΚΟΠΕΛΟΣ».— Τὸ πρωτότυπον εἶναι ἑνα νυμφικὸν φόρεμα ἀπὸ τὴν Σκοπελίαν. Ἡ μαῦρη μεταξωτὴ φούστα εἶναι γαρνιρισμένη μὲ πλούσια κεντήματα. Ἀργυρὰ κοσμήματα τοπικῆς ἐργασίας τὸ στολίζουν. Τὰ ὑποδήματα ἐμπνεύονται ἀπὸ τῶν ἀρχαίων καθόλην.

Τὸ «Σκοπελίτικόν» νυμφικὸν φόρεμα.

ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ.— Τὸ ἀπὸ ἀνοικτὸ καὶ σκούρο μπλέ μεταξωτὸ φόρεμα εἶναι ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὴν κλασσικὴν ἐνδυμασίαν. Ἐνα ἀσημένιον κολλιέ ἀποτελεῖ τὸ μόνον κόσμημα. Ἐνὸς ἔπανωφορίου ἀπὸ ἀνοικτὸ μπλέ ὑφαντὸ ὕφασμα συμπληρώνει τὸ φόρεμα.

ΑΔΕΛΦΑΔΕΣ

ΕΓΕΙΡΕ η κυρά-Θανάσσια να κεφάλι της έξω απ' το παράθυρο, να δει πού γαυγίζουν τα σκυλιά, και νάσου ο κουμπάρος ο Κωνσταντίνος!

Βγήκε τρεχάτη.
— Καλώς σας βρήκα...
— Κ' η κουμπάρα;
— Έχεις πολλά γαιρετίσματα. 'Η ίδια μ' έστειλε να της πώ την 'Αθηνά. Την πνίξαν οι δουλειές τούτες τις μέρες με τούς εργάτες, και τη θέλει. Θά της κάμει κιόλας καλό. Θ' αλλάξει άρα καί θα της περάσουν οι θέρμες. 'Ε, τι λές, κουμπάρα; Μού τη δίνεις;

— Σε φούριες σε βλέπω θά σκεφτούμε. Κάτσε, ως νά'ρθ' η 'Αθηνά, και τὰ λέμε. 'Όπου νάσαι, θά γυρίσει. Πήγε γι' αγριολάτση.
Καθόταν σε δύο πέτρες κι' άρχισαν την κουβέντα. Νά, η κουμπάρα βρισκόταν σε στενωπό. Στενεγμένη γρονιά! 'Όλο βρογίες, δουλειά τίποτα! Δυό μίνες τώρα, καθόταν ο άντρας της. Κι' όλο γρήγαια. Μὲ τὸ γάμο, βλέπεις, της γήκιας, δὲι είχαν και δὲν είχαν, τὸ ζέκαναν. 'Ακούει καί τις χόττες, πού τις καμάρωνε όλο τὸ γαριό, γιὰ νὰ της κάμουν τὰ παπούτσια. Μὰ γαλῶναι της! 'Ο 'Αντωνής τῶδεξε. Κάμει περισσότιστα.

Στενωγίριος, λοιπόν, με τὸ γάμο. Γιατί να τὸ κρούει τὸ κουμπάρο; 'Όλο τὸ γεμάνα τὸν πέρασαν ψωμί κ' ἑλιές. 'Αυτὸ οὐ κοπέλλες; Κλείστου, καὶ τὰ καμμένα. Οὐτὲ σ' ἐκκλήσια, οὐτὲ σὲ βίζιτα. Χρονιάρες μέρες, πού πέρασαν Χριστό, Θεοφάνεια, κλειόμενες σὸ σπίτι. Πῶς νὰ πᾶνε; κουρε-λόδες;

Τῶδερε δλα ο κουμπάρος. 'Αφοῦ μά- λιστα τῶδερε ἡ κουβέντα, ἄς της τὸ πῆρὶ παστρικά; γι' αὐτὸ ἤθελε ἡ κουμπάρα τὴν 'Αθηνά. Για νὰ ζεσκάσει μιά στάλα.

Μὰ της Θανάσσιας τρέχει ο νοῦς.
— Τὴν 'Αθηνά, κουμπάρε, ὄχι. 'Α θὲς τὴν Κούλα, μάλιστα. 'Ετσι στέκει. Εἶν' ἡ μεγαλύτερη.
— Μὰ σάκατις εἶναι προσγεινιό, κυρά Θανάσσια;
— Δὲν εἶν' αὐτό. Μὰ δὲν τὸ ξέρεις καὶ πὸ λόγου σου; Οἱ μεγαλύτεροι πᾶνε ὑποστά.

Τὸ καλοσυλλογιέσαι. Πού τὸ ξέρεις κομπιά φορὶ! 'Ο κουμπάρος ἔχει ἔξ- δερφο τὴν παντρεία. 'Αν πᾶει ἡ 'Α-

θηνά, πού σκαμπάζει κιόλας, μποροῦ- σε νὰ τᾶρεσε; νάταν τυχερὸ της. Για- τί λοιπὸν νὰ μὴ σπρώξουμε καλύτερα τὴν τύχη της Κούλας; 'Η 'Αθηνά — ἔ- χει ο Θεός! 'Όμορφη καί νέα. Δὲν τὴν πῆραν τὰ γρόνια. Μποροῦσε καὶ νὰ περιμένε. Γιατί νὰ μείνει ἡ μεγαλύτερη σὲ τὸ ράφι, πούταν, ἡ κακομοίρα, κι' ἀσκημη!

— 'Ετσι, ὅλο ἀρνιέται ἡ κυρά Θανά- σσια.

— 'Όχι, ὄχι δὲν γίνεται.

— 'Ο κουμπάρος ἐπιμένει.
— Αὐτὰ ἦταν τὸ πολλοῦ καιροῦ. Τώρα ὄχι σὲ διασκέδαση ἢ σ' ἐπίσκε- ψη, μὰ καὶ στὴν παντρεία ἀκόμα, ἀ- φῆνον τις ἀράδες. Γιατί νὰ γάσει ἡ μικρότερη τὴν τύχη της, γιὰ τὴν με- γαλύτερη; Εἶναι κρίμα ἀπ' τὸ θεό.

Αὐτὰ δὲν ε' ἀκούει ἡ κυρά-Θανά- σσια. 'Όλο κ' ὑπομύχεται. Κάτι της μυρίζει. Στάσου, νὰ τὸνε ξεμαργίσω.

Σίμωσε κοντὰ του. Μά...

— 'Απὸ μοκούφω φωνὲς καὶ τραγοῦδια:

«Ποὺς εἶδε τέτοιον πόλεμο, νὰ πο- (λεμοῦν τὰ μάτια,

δῖως σάστες καὶ σπαθὶ νὰ γί- (νονται κομπῆτα...»

— Νάτην, κιόλας! Κάτι ἤθελα νὰ σοῦ πῶ, μὰ ἄσ' το τᾶρα, ἄλλα φορὰ τὰ ζουλάμε.

— 'Απὸ τὴ μαίστρα γάριζαν ἡ 'Αθηνά με τις φιλενάδες της. 'Όλες γαρά καὶ γέλας, λὲς κ' εἶναι μαζέμει γουρῆ.

— Πέταξε τὸ μαντίλι με τὰ λᾶγνα κ' ἔτοξε σὸν κουμπάρο.

— Κουμπάρε! Χαρήκαμε! πού δὲν πέρνει ἄλλο. Γιόμισε ο κόσμος ὅλ' ἡ γώρα καὶ τὰ γωριά. Μὰ τί; Τελε- ωμὸ δὲν ἔχουνε. Τόσον καιρὸ, με τις βροχές, ποὺς ἤθελες νὰ τὰ μαζέμει; Βίος, σοῦ λέω!

— Δὲ βάνεις σὸ στόμα σου τίποτα; Εἰσαι νιστική, ἀπαντᾷς ἡ μάνα γιὰ νὰ τὴν βγάλει ἀπ' τὴ μέση.

— Μὰ, εἰμαι φουμένη. Μοῦδωκε ἡ Μαρούλα κεστέδες.

— Κεστέδες; 'Αργύνεμει βλέπω.

— Τις εἶνε ἀπὸ τὰ ψὲς ἡ κακομοί- ρα! Γουρουνοκυριακή, βλέπεις...

— Μήκαρ κ' οἱ ἄλλες. Σοπτότσασαν λίγο καὶ σηκώθηκαν. Βιάζονταν νὰ πᾶνε, νὰ τὰ ξεπλύνουν καὶ νὰ τὰ βά- λουν στὴ φωτιά.

— 'Η 'Αθηνά ἔτρεξε νὰ τις ξεπροβο- δῇ.

— Τὸ λοιπὸν, τί νὰ τὴν της κομπῆ- ρας; οὐτάει ο Κωνσταντῖνος σὰ βρήκε τὴν εὐκαιρία.

Τὴς 'Αθηνάς πῆρε τ' αὐτὴ της:

— 'Α, ἔμηνες νὰ πᾶω; 'Ακούς! Εὐ- χαριστώ! Ρωτᾷς κιόλας, κουμπάρε;

Μὰ ὄχι σήμερα. Εἰμαι κομμένη. Αὐ- ριο, θετικά, ἔλα νὰ με πάρεις.

— 'Η κυρά Θανάσσια, γιὰ νὰ μὴν κά- μω σκηνές, δὲν ἐνατιώθηκε. Πού νὰ σταματήσει τὴ φορὰ της 'Αθηνά;

— Γιά γάρι σου, ὅ, τι θέλεις. 'Ερχου- μαι κ' αἰριο...

— * * *

Θησαυρὸ ἀν' τὴς χάριζες, δὲ ὄθεγε τὸση γαρά. 'Όλὴ τὴ μέρα ἔσπαιζε τὰ ρούχα της. Στὴς κουμπάρας θὰ πῆ- γαινε, μὰ ξένο σπῆτι ἦτανε. Οὐτ' ἐπι- σσε, γιὰ τὸν ὄρκο, ἄλλη δουλειά. Οὐ- τε τὴ φωτιά ἀναψε.

— 'Η Κούλα καθόταν σὲ μιάν ἄκρη ὁ- λο νεύρα. Κι' αὐτὴ δὲν εἶχε κάμει ἄ- πὸ πείσινα τίποτα ὅλη μέρα. Στάλιζε μ' ἕνα γάτσλο τὰ δόντια της.

— Δὲν ἐνεῖς γλῶσσα, μωρή, νὰ μοῦ πεις, μὴ θέλω νὰ πᾶω ἐγώ, σὰ μεγα- λύτερη; ἔξοισα; ἐπὶ τέλους.

— Μὰ τί νὰ σ'ὸ πῶ; 'Εμένανε καλέ- σανε.

— Σὲ κάλεσαν, γιατί κάτι θὰ τοὺς μῆνυσε.

— 'Όχι, νὰ ζεῖ ἡ μάνα.

— Πι νὰ σοῦ κάνω, πού σ' ἀφήνει!

— Οὐδ' μακρὰ κτόλα δὲ φοροῦν οἱ μικ- ρότερες, ὅ δὲν παντρευτὸν οἱ μεγα- λύτερες. Μὰ τὸ κάνετε ὅπως θέλετε. Στεροδισμένε!

— 'Η 'Αθηνά πῆγαινε ν' ἀγριέμει.

— 'Α, γιὰ κάνε μου τὴ γάρι!

— Μῆκε τὸ μέση ἡ κυρά-Θανάσσια καὶ πῆρε κατὰ μέρος τὴν Κούλα νὰ τὴν ἰσπᾶσει.

— Μποροῦσε νάσαι καὶ γιὰ καλὸ της. Νὰ δουλεύει ἡ τύχη της... Θάβλεπε τὸν ἔξδερφο τοῦ κουμπάρου ἡ 'Αθηνά, θάφανε με τρόπο τὴν κουβέντα γιὰ τὴ μεγαλύτερη της ἀδερφή, τὴ γουκο- κυροπούλα, τὴ δουλειά της γιὰ νὰ πᾶ- ῖαι ν' ἀλσάρωνε τὸν πατέρα της, πού δὲν εἶνε γιό, ἔσκαψε καὶ σὸ γω- ρῆρι ἀκόμα... Καὶ ποὺς δὲν θὰ γο- τυνοῦσε, ἀν' τὴν ἔπερνε.

— Καὶ τᾶλεγε δυνατότερα, νὰ τ' ἀ- κοῦει ἡ 'Αθηνά, νὰ τᾶχει σὸ νου της.

— 'Η Κούλα, οὐτε ἀπάντησε. Δὲν τὴν περᾶνε αὐτὴ με τὰ λόγια. 'Αλλοῦ τόνειρο κ' ἄλλο τὸ ὅμα δὲν πι- στεύει. 'Ο καθένας σήμερα εἶναι γιὰ τὸν ἑατὸ του.

— 'Ετσι, γὰν ἔφυγε τ' ἀπάνωμει ἡ 'Α- θηνά, ὅλο ἄνελ, ἡ Κούλα οὐτε τὴ γαι- ρέτησε.

Καλὰ — σὰ μυαλωμένη γυναῖκα —

τότε ἡ κυρά-Θανάσσια. Κάτι λάσσο εἶν' ἡ φάβα. 'Η κουμπάρα ἦταν μὴ- μὲν ἀπ' τὸν ἔξδερφο γιὰ τὴν 'Αθηνά.

— 'Ηθελε νὰ τὴν ἰδεῖ ἀπὸ κοντὰ. Σὰν τὴν εἶδε, ἔξαλοίστηκε καὶ μὲ τὸ παρσάνου. 'Η ἀλήθεια εἶναι πού ἡ κακομοίρα ἡ 'Αθηνά δὲν εἶχε ἰδέ- σαι, οὐτε σὸ νου της τῶνε βάνει. Αὐτῆς της ἄρεσαν τὰ λῶσα κ' ἡ διασκέδαση.

Καὶ κουβέντα. 'Όχι ὅμως ἀπὸ σκόπ.

— 'Όλο γτένισμα καὶ καθρέφτη. Πού νὰ θυμῆται νὰ μελετήσει τὴν ἀδερφή της!

— Δουλειά, ἔτσι κ' ἔτσι, δὲν ἔχω. 'Η μάνα μου δὲν εἶν' ἔδω νὰ με τρώγε- ται με τὴ γκρίνια της. Νὰ ἰδῶ κ' ἐγὼ θεοῦ πρόσωπο, ἡ κακομοίρα! τὴς ἔλε- γε τὴς κουμπάρας χαμογελώντας.

— Χτίρου καὶ πῆδα, ἔννοια σου. 'Αὐτὴ τί θὰ πεις, ὅταν σοῦ πῶ καὶ τ' ἄλλο.

— Καὶ τὴν ἄλλη μέρα της σφύριξε τὸ μουτικὸ γιὰ τὸν 'Αλέκο. 'Ηταν ἔ- τρελλαμένος. 'Ηθελε νὰ τελειώσουν τὸ γρηγορότερο.

— Κόπηκε. 'Η καρδιά της πῆγε νὰ της φύγει. Συμπαθεῖς τὸν 'Αλέκο, μᾶ... — Τι μὰ, καὶ ἔμα! Μήπως σοῦ πεφ- τεῖ ἀσκημη; ἀγριέμει ἡ κουμπάρα.

— 'Ανοιξε τότε τὴν καρδιά της ἡ 'Α- θηνά. Λυπόταν τὴν ἀδελφὴ της.Θὰ μα- κάζανε, ἀν' τὸκαινε. 'Ας ἀφήσουμε πού δὲ θὰ μποροῦσε νὰ σταθεῖ ἀπὸ τὴ φα- γωμάρια της καὶ τὴν γλῶσσοφάνια.

— Ὁ δὲ τὴν καταρῶσαν κ' ἡ μάνα. Δὲ θὰ πρόκοβε με τὸν 'Αλέκο.

— 'Η κουμπάρα δὲλε, ποῦγε τὸ μου- τικὸ της ἔξπαρε ἀρκετὰ ἀπ' τὸν κοσμο- γρηγομένο ἔξδερφο της, δὲν ἤθελε ν' ἀκούσει.

— Λέγε ὅ, τι θέλεις. 'Εγώ, 'Αθηνά μου, θὰ τὸ μῆνυσο κιόλας με τὸν Κωνσταντῖν τὴς μάνας σου, γιὰ τε- λειωμένο. 'Ας ἀνάψουν κ' ἄς κορῶ- σουν, μὴ σὲ νοιάζει. Στὴν ἀνάγκη, σὲ χρᾶτὸ καὶ σπῆτι μου, ὡς νὰ τὸ πάρουν ἀπόφαση πῶς ἦταν τυχερὸ σου. Γιὰ τὴν Κούλα ἔχει ο Θεός.

— Μὰ ἡ 'Αθηνά εἶναι σκατισμένη. Τὸ μουτικὸ της γυρίζει. Πῆγαινε στὴν ἄκρη, ποῦγε τὰ πράματα.

— Δὲν μπορῶ... Θάμωνα τυποτένια... Πῆς τοῦ κουμπάρου νὰ με πᾶει, λέει με τὸν κόμπο σὸν λαμό.

— Καὶ ἔξοπα στὰ κλάμματα.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΜΙΝΩΤΟΥ

Μικρά περίεργα

* Σύμφωνα με μία τελευταία στατιστική, κάθε χρόνο οι Άγγλοι αποθετούν 200.000 καινούργια δόντια, βγάζοντας ὅλα τόσα χα- λασμένα.

* Οι μύγες που πετούν μέσα στα σπίτια, αν πετούσαν προς ὁριζόμενη κατεύθυνση, θα μπορούσαν να διανύσουν σε 24 ὥρες ὅλο το μήκος της Γαλλίας.

* Οι περικεφαλίες των πυροσβεστών στην 'Αμερική είναι ἐφοδιασμένες με ἀνιχνευτή τη- λέφωνα.

* Στο Βατικανὸ ὑπάρχει, σὲ διάφορα ἀμφο- ρώματα, χρυσὸ βάρους 30 τόνων καὶ ἄξιας ὀκτὼ ἐκατομμυρίων λιγνίτη...

* Γιὰ νὰ διαβάσει κανεὶς τὸν ἑθνικὸν ἡμῶν τὸν Κινέζων χρειάζεται μιά ὁλόκληρη ἡμέρα.

* Τὰ εἶδη τὸν γραμματόσημων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐν χρῆσιν στὶς διάφορες χώρες τοῦ κό- σμου ἀνέρχονται σὲ 14.626.

* Οι κάπροι μποροῦν νὰ μετακινήσουν βάρη ἑκατὸ φορές μεγαλύτερα ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ σώματός των.

* Ἐνα τηλεγράφημα γιὰ νὰ φτάσῃ ἀπὸ τὸ ἕνα ἄκρον ὡς τὸ ἄλλο τοῦ 'Ατλαντικοῦ Ὠκε- ανοῦ χρειάζεται τρία λεπτά.

* Στὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς Νιού Στρώι, σὸ Μπρίμινγχαμ τῆς Ἀγγλίας δια- χύονται κάθε 24 ὥρες 700 τρέινα!

* Ἡ ἀριστερήν ἐνὸς ἐπεφῶς, σὲ κάθε μίλι πού διανύει καταβροχθαίνει δώδεκα γαλόνια νερό.

□ □ □

Ίστορικά ανέκδοτα

* Ο Ροοίνι ἔδινε συχνά στὴν ἐπιστὴ τὸν σὸ Πασσὶ μικρὸς ἐπιστολίδες, κατὰ τίς ὁποῖες συγκοινωνοῦσαν τὰ ἀνθρωπίνια καὶ γιὰ τίς ὁ- ποῖες ἔλεγε στοὺς προσκεκλημένους:

— Οἱ ἐπιστολίδες μου δὲν χρειάζονται τυπ- κότητες. Νὰ μπαίνει, νὰ βγαίνει, νὰ κα- νίσετε ἐλευθέρω... Τὸ σπίτι μου εἶνε καφε- νετό!

Μία μέρα ὅμως ἕνας ἀπὸ τοὺς φίλους τοῦ μουσουροῦ δὲν βιάστηκε καὶ τοῦ εἶπε:

— Ἄν εἶνε κανεὶς τὸ σπίτι σου, πᾶς λοι- πὸν νὰ μᾶς σερβίρουν τίποτε!

ΔΠΟ ΣΑΣ ΕΞΗΡΤΑΤΑΙ

Μη παχαίνετε για να μη γεράσετε!

[ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 9ης ΣΕΛΙΔΑΣ]

γανισμοῦ; Σὲ πολλὲς γυναῖκες αὐτὸ ἐκθι- λώνεται με τὴν ποχυσαρκία καὶ με τὸ πρῶ- ἔμο τῶν ἰστών, οἱ ὁποῖοι εἶναι χλωμοὶ καὶ ἐξωχρωμένοι.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀντιτάσσουμε στοὺς κινδύνους τῆς ζωῆς πού διόκομε, αὐτοῖ- ρους κανόνες υγιεινῆς γιὰ νὰ φέρωμε τὸ ἀντιτάξιμα.

— 'Όσες εἶναι ὑποχρεωμένες νὰ διακό- νωζ καλοσπῆτι καὶ κλεισμένη, λόγω ἐπαγ- γελίας, πρέπει νὰ μὴ χάσουν καμιά εὐκαιρία, νὰ παίρνουν καθαρὸ ἀέρα στὶς μὴ ἐργασίμες ὥρες. 'Εξοδοὶ τὴν Κυριακή, περὶσσοί, ἐκδρομὲς, γυμναστική, παρὰ- θου ἀνοικτὰ τὴν νύκτα κλπ.

— Ἄντὶ νὰ τράχτει σὸ θέατρο ἡ σὸν κι- νηματογράφω, προτιμᾶστε τὴν ἐξοχή. 'Αν- τὶ νὰ μένετε καθισμένη στὴν πολυθρόνα καὶ νὰ κουβεντιάζετε με τίς φίλες σας, πα- ραυρῆτε τις σὲ περίσσο.

— Ἀρκεῖ νὰ τὸ θέλῃ κανεὶς με ὅλη τὴν θέληση γιὰ νὰ μεταβάλῃ τις χειρότερες συν- ὁθηκες ζωῆς σὲ ὑγιεινὲς συνθήκες.

— 'Όσον ἀφορᾷ τὴν τροφή, νὰ λαμβάνῃ τις ἰσῖες φροντίδες γιὰ τὴν ὑγεία καὶ νὰ θυ- σιάζεται τὴν λαμαργία (ἡ κοκετσαρία πρὶ- πὲν νὰ εἶναι πού δυνατὴ μέσα στὴν γυναι- κεία ψυχή). Τρῶτε ὅσο τὸ δυνατόν σὲ ὁ- ρισμένες ὥρες καὶ ἀποφεύγετε τὰ ὑπερ- βολικὰ θρεπτικὰ φαγητά.

— Συνήθισστε νὰ μὴ πίνετε κατὰ τὰ γεύ- ματα, καὶ νὰ λιγοστῆτε τὴν μερίδα τοῦ ψωμοῦ. Προτιμᾶτε τὰ πράσινα λαχανικά καὶ τὰ φρούτα, ἀπὸ τὰ ὁσπρία καὶ τὰ γλυ- κά. Τρῶτε κρέας μετρημένο καὶ ἀποφεύ- γετε πρὸ πάντων ενα πολυσίνο γεῦμα πρὸ τοῦ ὕπνου, πού εἶναι ἡ χειρότερη δηλητη- ρίασις. Τὰ μεγεθῶνα γεύματα ἔπρεπε νὰ ἀκολουθοῦνται ἀπὸ μιά μέρζ νηστείας γιὰ νὰ ἐλευθέρωνται οἱ ὀργανισμοὶ ἀπὸ τίς τοξίνες.

— Οἱ ψυχικὲς αἰτίες τῆς δηλητηρίασεως εἶ- ναι πὸ δύσκολο νὰ καταπολεμηθοῦν γιατί εἶναι πολὺ περισσότερὸ προσωπικὲς. Δὲν μποροῦμε λοιπὸν νὰ δώσουμε γενικὸς κα- νόνες ἀποτοξινώσεως, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐφηρμό- ζοντο κακῶς εἰς τίς ἀτέλειωτες περιπτώ- σες ψυχολογικῆς περιπτώσεως.

— Ἡ καλλιέργεια τῆς θελήσεως, τῆς καλῆς διαθέσεως, τοῦ θάρρους, τῆς ἐγκατερέ- σης καὶ τῆς προσαρμογῆς, αὐτὰ εἶναι ἔ- κείνα πού ἐπιβάλλονται πρὸ πάντων.

— Στὴν χώρα τοῦ ἐξαγογέλου, δηλαδή στὴν χώρα τοῦ 'Ανατᾶλλοντος ἡλίου, οἱ φι- λῶσοφοι παρετήρησαν ὅτι ὅταν ὁ ἄνθρω- πος χαμογελᾷ θεληματικὰ, οἱ ιδέες του δὲν εἶναι ποτὲ τόσο ἀπαισιώδεις, τόσο ἀ- πελπιστικὲς, ὅσο ὅταν ἡ ἔκφρασις τοῦ προ- σόπου δὲν συμφωνεῖ με αὐτές.

— 'Όστε μποροῦμε νὰ δοκιμάσουμε τὴν συν- ταγὴ αὐτῆς τῆς ἀραιότητος, ἡ ὁποία μᾶς ἐρχεται ἀπὸ τοὺς ἀντίποδας καὶ ἀπὸ τὰ βῆδη τῆς ἀνθρώπινης σοφίας.

— Συνήθισστε νὰ μὴ πίνετε κατὰ τὰ γεύ- ματα, καὶ νὰ λιγοστῆτε τὴν μερίδα τοῦ ψωμοῦ. Προτιμᾶτε τὰ πράσινα λαχανικά καὶ τὰ φρούτα, ἀπὸ τὰ ὁσπρία καὶ τὰ γλυ- κά. Τρῶτε κρέας μετρημένο καὶ ἀποφεύ- γετε πρὸ πάντων ενα πολυσίνο γεῦμα πρὸ τοῦ ὕπνου, πού εἶναι ἡ χειρότερη δηλητη- ρίασις. Τὰ μεγεθῶνα γεύματα ἔπρεπε νὰ ἀκολουθοῦνται ἀπὸ μιά μέρζ νηστείας γιὰ νὰ ἐλευθέρωνται οἱ ὀργανισμοὶ ἀπὸ τίς τοξίνες.

— Οἱ ψυχικὲς αἰτίες τῆς δηλητηρίασεως εἶ- ναι πὸ δύσκολο νὰ καταπολεμηθοῦν γιατί εἶναι πολὺ περισσότερὸ προσωπικὲς. Δὲν μποροῦμε λοιπὸν νὰ δώσουμε γενικὸς κα- νόνες ἀποτοξινώσεως, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐφηρμό- ζοντο κακῶς εἰς τίς ἀτέλειωτες περιπτώ- σες ψυχολογικῆς περιπτώσεως.

— Ἡ καλλιέργεια τῆς θελήσεως, τῆς καλῆς διαθέσεως, τοῦ θάρρους, τῆς ἐγκατερέ- σης καὶ τῆς προσαρμογῆς, αὐτὰ εἶναι ἔ- κείνα πού ἐπιβάλλονται πρὸ πάντων.

— Στὴν χώρα τοῦ ἐξαγογέλου, δηλαδή στὴν χώρα τοῦ 'Ανατᾶλλοντος ἡλίου, οἱ φι- λῶσοφοι παρετήρησαν ὅτι ὅταν ὁ ἄνθρω- πος χαμογελᾷ θεληματικὰ, οἱ ιδέες του δὲν εἶναι ποτὲ τόσο ἀπαισιώδεις, τόσο ἀ- πελπιστικὲς, ὅσο ὅταν ἡ ἔκφρασις τοῦ προ- σόπου δὲν συμφωνεῖ με αὐτές.

— 'Όστε μποροῦμε νὰ δοκιμάσουμε τὴν συν- ταγὴ αὐτῆς τῆς ἀραιότητος, ἡ ὁποία μᾶς ἐρχεται ἀπὸ τοὺς ἀντίποδας καὶ ἀπὸ τὰ βῆδη τῆς ἀνθρώπινης σοφίας.

— Συνήθισστε νὰ μὴ πίνετε κατὰ τὰ γεύ- ματα, καὶ νὰ λιγοστῆτε τὴν μερίδα τοῦ ψωμοῦ. Προτιμᾶτε τὰ πράσινα λαχανικά καὶ τὰ φρούτα, ἀπὸ τὰ ὁσπρία καὶ τὰ γλυ- κά. Τρῶτε κρέας μετρημένο καὶ ἀποφεύ- γετε πρὸ πάντων ενα πολυσίνο γεῦμα πρὸ τοῦ ὕπνου, πού εἶναι ἡ χειρότερη δηλητη- ρίασις. Τὰ μεγεθῶνα γεύματα ἔπρεπε νὰ ἀκολουθοῦνται ἀπὸ μιά μέρζ νηστείας γιὰ νὰ ἐλευθέρωνται οἱ ὀργανισμοὶ ἀπὸ τίς τοξίνες.

Μπλούζα δίχρωμη

Πολὺ προσήκουσα ἡ δίχρωμη αὐτὴ μπλούζα.

Χρειάζεται νὰ δώσετε προσοχὴ στὸν συνδυα- σμὸ τὸν χρωμάτων, γιατί ἄς αὐτὸν ἐξαρτά- ται ἡ κομψὴ τῆς ἐμφάνισις.

Υ λ ι κ ᾶ.— 150 γρ. μαλλὶ τριβλάνο γιὰ κάθε χρωματισμό. Βελόνες ἀριθ. 3 καὶ ἕνα κροσσοῦκι ἀρ. 3.

Β ε λ ο ν ῖ ε ς λᾶστιο, 1 π. καλὴ, 1 π. ἀνάσθη. Πουάν ἔρ- σεν, μιά σειρά

Η αίσθηματική αλληλογραφία

Δυστυχισμένην Ὑπαρξιν, Ἐνταῦθα—Τὸ ποινεμένο σας γράμμα με συγκίνησε υπερβολικά, τὸ ὁμολογῶ, ἀγαπητὴ φίλη. Ὁ ἄνδρας σας σὰς ἐγκατέλειπε καὶ ἐφυγε μὲ τὴν πὺλ σταν φιλὴ γιὰ τὴν Πέτρα; Ἐγκατέλειπε τὰ παιδιὰ του, τὴ γῆρᾶ μένοντα του, γιατί ἐγκατέλειπε μὲ τὰ δέλητρα τῆς ἀπίστης φίλης, ποὺ ἐργάζονταν διαρκῶς στὸ σπίτι σας καὶ προσκομόσθαι ἐν ἐννοίᾳ ἐνὰ σοφὸν ἄνθρωπον ποὺ σὰς συμπαθεῖ καὶ ποὺ λένε τὰ παιδιὰ του... Ν' ἀποκτοῦνται; Μὰ σοφὰρ σιευθίφατε ἀπὸ ἀγαπητὴ—δυοτυνημένη μου φίλη; Καὶ τί θὰ γίνονταν ἀνὰ τὰ πόρτα ποὺ ἐξαφανίζονται σήμερον ἀπὸ σὰς; Πολλὰς φορὲς μὴ σιευ γιὰ τὴν ἀντοκτοῖσιν—οὐ αὐτὴ τὴ στήλη. Ἐγὼ ἔμαθα τὴν ἰδέα πὺς δὲν ἀποκτοῖται κανένας παρὶς πὺς μὴ σιευτὴ φίλη, ὅταν γῆρᾶ τὰ λογικά του καὶ ἐξοικονομῶνται ἀπὸ ἀντοκτοῖσιν. Ὅταν γῆρᾶ πὺς θ' ἀποκτοῖται—ἡ σιευτὴ αὐτὴ τὴν ἀπελπισίαν ἔχει μετρίσθαι καὶ μὴ μὴ σιευτὴ φίλη, γιὰ τὴν στήλη. Δὲν θὰ ἀποκτοῖται, ἀγαπητὴ μου, εἰμὶ βέβαια, ἀλλὰ δὲ προσπαθῶτε—σὰς λέω εὐλακινὰ τὴν γνώμην μου—νὰ περιτοῖται διὰ μορεῖν νὰ σοῦθ' ἀπ' τὴν συντομία τῆς παλῆς ἐνυγίας σας. Ἐπειδὴ τὸ σπῆτι σας εἶναι δοκινὰ καὶ καλὸ, ὅρατα ἐπιπλέον, ἀποκαταστήσατε τὸ καλὸ τὴν τὰ δύο μεγάλα δοκίμια αὐτῆς τῆς ἔντης κινήσεως ποὺ σὰς τὰ ἔντης ἡ νομίστα ἀπὸ τὸ σπῆτι σας καὶ σὰς νὰ πᾶτε στὴν ἐξοχὴ καὶ κανένας ὁρατο νῆρται, ὅταν τὰ παιδιὰ σας δὲ δυναμώσιν καὶ σὰς, μέσα στὴν ὁρία φύσι, θὰ ἐναρμόσθαι τὴν γαλήνην ποὺ διψᾷ ἡ ψυχὴ σας. Θίσατε πὺς ἡσυχίαν καὶ πὺς ἡσυχίαν καὶ δὲ σκεφθῆτε πὺς πορεῖν νὰ κανονιστεῖ τὴ ζωὴ σας. Φαντάζομαι πὺς ὁ ἄνδρας σας δὲ δὲ δέλητρα νὰ κινή καὶ δὲ δέλητρα πὺς καὶ δὲ δέλητρα κοντά σας, ἀπὸ τὸν ὅσον γυνὴ τῆς Βίβλου, ἔχοντες τὴν συγγένειαν σας. Σ' αὐτὸ τὸ ἔντης δὲ μωρὸν καὶ σὰς δόσον κομμάτι συμφορᾶ, ὅτε ν' ἀναλῶσθαι τὴν ἐνδομὴν τῆς ζωῆς σας. Ἐνὰ μόνον πόρτα σας λέω: Μετὰ τὴ θέλᾳ ἀνατελλόντων ἑστέρες καὶ φωτεινῆς μέρες, ποὺ μὰς νάνουν νὰ ἐξοχῶνται τὴν κακοκαρία καὶ τὰ δεινὰ τῆς καταγίδος. Ὅπως καὶ στὴ φύσι, ἐπὶ συμβαίνει καὶ στὴ ζωὴ μας. Ὁ καλὸς ἐπὶ σὺνείναι ὅλες τῆς παλῆς, ὅλα τὰ μαρτύρια καὶ τῆς κακοκαρίας, λέει μὴ λακκὴ παρομοία. Στῆναι λίγη ὁμοιοπῆ καὶ ἐναρμόσθαι.

Μ. Ν., Π. Φαίνο, — Σὰς συμφορᾶν, ὅπως καὶ ἀπὸ προηγουμένου φύλλου τῆς «Γυναίκας» δὲν ἔλεγα σὺ μὴ φίλν μας ποὺ ἔκανε διατὰ ν' ἀδυνατοῖται. Ἀπόστομα δὲ μορεῖν νὰ χάσῃ κανεὶς 10—12 μὴς μὲ ξύδι ἢ ἄλλα καυτερὰ καὶ πᾶναι, χωρὶς νὰ συμβολοποιῇ ἐνὰ γιαντῶ. Εἶνε πολλὴ ἐκπινδύνῃ καὶ καταστρέφει τοὺς νύκτες ὀργανισμοὺς ἡ ἀπόστην διέκτασις τοῦ σώματος. Τελειώσατε ἐνὰ κορίτσι, μονοκοπέδι, ποὺ γνῶριζα ἀπὸ παιδιὰ, μ' αὐτὴ τὴν ὑπερβολικὴν διατὰ—τὰ καθάρσι καὶ καὶ τὸ ξύδι—ἔχασε σὺ μόνον τὴν ὕγιαν του, ἀλλὰ ἐπὶ καὶ ἀπὸ ὅετα γενομένηται. Ἐνὰ θράνθ ἦταν πλαγισμένη ἀπὸ χρεῶδες τῆς—τὸν τελευταῖον καιρὸ δὲ μορεῖται μὴ νὰ σπῆσθαι τὴν μεγάλη ἀδυναμία, ἐπὶ σὺν τὰ μάτια τῆς καὶ ἀποκομίσθαι γιὰ πάντα. Ἡ ἀπελπισία τὸν γονεὸν τῆς καὶ ὕβρις τῆς μάννας τῆς, ποὺ δὲ μωρὸς νὰ προσέβῃ αὐτὸ τὸ κακὸ, εἶνε ἀπερίγραπτη. Σὰς τὰ γράφο ἀνὰ, μικροῦν μου φίλν γιὰ νὰ συνεπιδόθῃ καὶ νὰ μὴν ἐξοικονομῶσθαι αὐτὴ τὴ διατὰ γιὰ νὰ γίνετε κομψὴ καὶ χαριτωμένη. Αὐτὴ τὴ κομψότητα καὶ τὴ χαρὰ μορεῖται νὰ τὴν ἀποκαταστήσει κανόντας γυμναστική καὶ σπορ. Ἀφοῦ εἴσατε ἀνεξάρτητη οικονομικὰ καὶ μορεῖται νὰ σὺν προσεχτικὴ στὴν τροφὴ σας, μὴν τρώτε μακαρόνια, πᾶτες καὶ γλυκὰ. Τρώ-

ΙΩΑΝ. ΓΕΩΡΓ. ΛΟΥΖΙΔΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ—ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Παρισίων Ε. Ρ. Π.
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 29
Διολομοσκόπος τῆς Ὁδοντοιατρικῆς Σχολῆς
Ἐννοχ. Δημοσίου Μακεδονίας
Τηλέφωνον 24—568
Λέχεται 9—1 καὶ 3—7½

ΚΟΠΤΙΚΗ Δ. ΓΙΟΒΑ

Διπλωματοῦχος Καθηγητορίας (PROFESSORAT)
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΠΑΡΙΣΙΟΝ

Ἀποκλειστικὴ Ἀντιπροσώπεια δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ DAYDOU ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΟΝ
(Εἰδικὴ Ἑπαγγελματικὴ Σχολή)

ΠΑΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ.
Λεπτομέρεια κανονισμῶν παρέχεται δωρεάν εἰς πάντας
αἰτοῦντας. Ἐποῦ. 51

ΤΗΛ. 31-926

Εὐρωπαϊκὴ μαγειρικὴ

ΟΛΜΕΣ κυρίες συγκαίνονται τὴ μαγειρικὴ, γιατί τὴν ἐξοικονομῶν μὴ ἀσφαλὴ κατὰλληλὸν μόνο γιὰ κατώτερα δντα.

Πόσο ὀδικο ὅμως ἔχουν οἱ κυρίες αὐτές! Ἡ μαγειρικὴ δὲν εἶνε καθόλου, κυρίες μου, μὴ βόσκοντα ἀπαρχοῦν, ἀλλὰ τέχνη καὶ τέχνη λέγεται, ὅταν γίνεται ἀπὸ πρῆτοι. Εἶνε ἡ μὴ εὐτυχία τοῦ σπιτοῦ, ὅταν δὲ τὴν μαγειρικὴν δὲν τὴν ἐγκαταλείπει στὰ χερὰ τῆς ὑπηρεσίας μόνο, δὲ ἔχεται καὶ μὴ ἀσφαρώστα οἰκονομία στὰ ἔξωρα τῆς συνηρησεως τῆς οἰκογενείας σας.

Μὴ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

Ἡ διατάζετε, λοιπόν, ἀγαπητὲς μου ἀναγνώστρες, νὰ μπαίνετε καὶ στὴν κουζίνα σας καὶ, σιγά-σιγά, νὰ μάθετε καὶ ν' ἀγαπήσετε τὴν τέχνη τῆς μαγειρικῆς. Τὸ περιοδικὸ μας ἔχει ἔλθιν τὴν καλὴ διδασκαλίαν καὶ σὰς βιβλίον στὴν προσοχὴν σας αὐτῇ.

δρμ. βούτυρο, 2 κουταλιές γαλέττα κοπανάμενη. Ἀνάλογο ὁλότι καὶ πιπέρι.

Καθαρῶς καὶ κομμένους τὴς ἀγκινάρες. Τὶς πλένετε καλὰ μὲ νερὸ καὶ τὶς τρίβετε μὲ λεμόνι.

Τὶς μισοβράζετε σὲ βραστὸ ἀλτισμένο νερὸ. Τὶς στραγγίζετε καλὰ καὶ τελειώνετε τὸ ψήσιμο μὲ 15 δρμ. βούτυρο.

Ψιλοκόβετε τὰ βραστὰ σὰγὰ καὶ τὰ ἀνακατεύετε μὲ τὰ ψιλοκομμένα χόρτα καὶ μὲ τὰ κίτρινα τὰν αὐγῶν, καλὰ κοπανισμένα, μὲ τὴν νιουτά. Βάζετε ἀνάλογο πιπέρι καὶ ὁλότι. Μὲ τὸ μίγμα αὐτὸ γεμίζετε τὶς ἀγκινάρες, τὶς παπαρίζετε μὲ τὴν κοπανισμένη γαλέττα, τὶς περιχύετε μὲ τὸ ὕπολοιπο βούτυρο καὶ τὶς βάζετε γιὰ 5—10 λεπτά σὲ ζεστὸ φούρνο. Σερβίρονται μὲ σάλτσα ἀλά-κρέμ.

ΝΤΟΜΑΤΕΣ ΩΜΕΣ ΓΕΜΙΣΤΕΣ

Τὸ φαγητὸ αὐτὸ εἶνε βροσερὸ καὶ κατὰλληλον γιὰ τὸ καλοκαίρι.

6 μικρὲς ντομάτες. Ὑπολείματα ψαριοῦ ἢ ὁποιοῦδήποτε κοινού-βρα ψαριοῦ. 1 μικρὸν κρεμμύδι. Ἄν θέλετε λίγο σκόροδ, 2 ἀντομάτες. 1 μᾶστο μαζιτάνι, μερικὰ φύλλα μαρουλιοῦ, 2 αὐγά, λίγο λάδι, λίγη μουστάρδα, ὁλότι καὶ πιπέρι.

Διαλέγετε μικρὲς ντομάτες, κόβετε στρουγγυλὰ τὸ ἔκπνο μῆκος, τὶς πιέζετε προσεκτικὰ γιὰ νὰ χυθῇ ὁ χυμὸς, ἀφαιρεῖτε προσεκτικὰ τοὺς σπόρους, χωρὶς νὰ ἀφαιρεθῇ ἐντελῶς καὶ τὴν σάρκα τους.

Τὶς ἀλάτιζετε, βάζετε λίγο πιπέρι, λάδι καὶ ὕδι καὶ τὶς ἀφήνετε μὴ δῆρα.

Ψιλοκόβετε τὸ ψαρὶ ἢ τὴν κονορέβα τοῦ ψαριοῦ, τὸ κρεμμύδι, τὸ μαζιτάνι, τὸ μαρουλί. Λύνετε τὶς ἀντομάτες μὲ τὰ κίτρινα τὰν αὐγῶν σφιχτοβρασμένα.

Τὰ ἀνακατεύετε κατόπιν ὅλα μαζί, προσθέτετε ὁλότι, πιπέρι, μουστάρδα καὶ τὰ ἐκλόνετε μὲ λάδι, γυρίζοντας σὰν μαγιονέζα. Μὲ τὸ μίγμα αὐτὸ γεμίζετε τὶς ντομάτες, τὶς σκεπάζετε μὲ τὸ στρουγγυλὸ κομμάτι ποὺ κόψατε στὴν ἀρχὴ καὶ τὶς γυρίζετε μὲ τὸ ἄσπρο τὸν αὐγῶν, ψιλοκομμένο καὶ μὲ φύλλα πράσινης σπάλτας.

Τὶς διατηρεῖτε ἔως τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ σὲ βροσερὸ μέρος.

ΚΑΤΣΕΣ „HERSA“

Αἱ Γερμανικὲς Κάτσεσ «HERSA» μὲ τιμὰς ἀπολύτως οὐνολογικὰ κατέκτησαν πρῶτον τὴν καταναλωτικὴν τοῦ καλοῦ κόσμου. Ἡ καταπληκτικὴ προτίμησις ἀποκρίθη ἀπὸ τὴν ἀίστην, στερεωμένην πρῶτον, ἐλαστικότητα καὶ ἀποκτοῖται ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν. Ἡ προσηγορία ἡ πιστοσύνη μὲ ἡ ἔχει τὴν σιυνεπὴ ἔλεον ὅστε νὰ ἐκπληροτῇ στὰς ἀνάγκες μας. Ὑπερτερεῖ εἰς καταναλωτικὸν ὅλον τὸν ὅλον Ἑυρωπαϊκὸν ἔθνος, διότι ἀντὶ τῆς πολυδυνάμου βελώνας ἐφαρμόζομεν τὸ κέρδος ἐν τῇ καταναλωτικῇ. Πωλεῖται μόνον σὺν καλὰ καταστήματα. Γενικὸς Ἀντιστοχασ: ΝΑΟΥΜ Α. ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ, Λεωζήρου 21— ΑΘΗΝΑΙ.

Οἱ ἀγκινάρες «Βαντρεντί» εἶνε πρωτότυποι στὴν κατασκευὴ τους καὶ νοστιμῆτες στὴν γεύσι.

8 ἀγκινάρες, 4 αὐγά σφιχτά, 3 κίτρινα τὰν αὐγῶν, 4 κουταλάκια ντομάτα μπέλι, 2 κουταλιές ψιλοκομμένα χόρτα, 30

Μεγάλες καὶ πυκνές, εἶναι τὸ μυστικὸ που κάνει τὰ μάτια ὁμορφα καὶ ἔλκυστικά. Ὅλες οἱ βεντέτες τοῦ κινηματογράφου ποὺ μὰς γοητεύουν ἔχουνε θεατρικὲς μεγάλες καὶ πυκνές (ἀληθινές ἢ ψεύτικες). Βλεφαρίδες ἀληθινές, μεγάλες καὶ πυκνές, εἶν' ε